

Emanuel News

Revista Școlii

Liceul Teologic Baptist "Emanuel" Cluj Napoca

Ediția 2
2021

Cuprins:

Rubrica Editorial	3
Rubrica Artă	6
Rubrica Lectură.....	8
Rubrica Geographilia.....	12
Rubrica Franceză.....	16
Rubrica Experiențe Spirituale.....	19
Rubrica Engleză.....	21
Rubrica Teologie.....	24
Rubrica Interviuuri.....	30
Rubrica Poezii.....	32
Rubrica Educație Fizică.....	36
Rubrica Excelență.....	37

RUBRICA EDITORIAL

HOMO REVELATUS, HRISTOS, CUNOAȘTERE ȘI COMUNIUNE

În Genesa există două relatări diferite ale creației lui Adam: capitolul 1-2:3 și capitolul 2:4-24. Conform celei dintâi, Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său, בְּצֶלְמִים אֱלֹהִים (bešlim Elohim), conform celei de-a doua, Dumnezeu l-a creat din țărâna pământului, עֹפֶרֶת מִן־הָאֲדָמָה (apar min haadamah). În prima relatare, Adam a primit de la Dumnezeu mandatul de a umple pământul și supune, וּמִלְאֹת אֶת־הָאָרֶץ וּבָשָׂהּ (umilu et-haareṭ vechibsuah), în cea de-a doua, lui Adam i se cere să lucreze și păzească grădina לְעֹבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ (leabedah lesamerah).

Joseph B. Soloveitchik, considerat exponentul gândirii filosofice și religioase a iudaismului ortodox din secolul XX, a remarcat faptul că potrivit primei relatări, Adam a fost creat concomitent cu Eva, dar potrivit celei de-a doua, Eva îi succede lui Adam în ordinea creației. De asemenea, Soloveitchik constată că în prima este folosit numele lui Dumnezeu, אֱלֹהִים (Elohim), iar în cea de-a doua Dumnezeu este evocat prin doar patru consoane, YHWH, fiind numele care nu se pronunță.

Ceea ce trebuie menționat este că aceste două relatări nu se contrazic, ci se completează precum explică gânditorul evreu în cartea *The Lonely Man of Faith*, ambele relatări pun în evidență două aspecte ale ființei umane, ca două părți care compun întregul om.

Soloveitchik ne propune să înțelegem cele două relatări ca pe două evocări diferite a două aspecte care formează omul. Pierderea oricărui aspect din cele două, conduce inevitabil la patologii umane, de ordin etic, regretabile, convulsii sociale și tragedii istorice, manifestabile mai cu seamă în perioade de criză, cum este și cazul pandemiei începutului nostru de secol.

Așadar, Adamul celei dintâi povestiri „a fost binecuvântat [atât] cu un impuls uriaș pentru activitatea creativă, [cât și cu] resurse nemăsurate pentru realizarea acestui scop.” Acesta renunță la reflexul decriptării esenței lucrurilor, din dorința nestăvilită de a domina natura, abandonează interogația scopului lumii pentru a-și răspunde la: „cum funcționează cosmosul?” Este curios față de implicațiile practice, nu de natura lucrurilor. El este alimentat de dorința ego-centrată de a se poziționa mai bine în raport cu mediul care-l înconjoară, motivația lui constând în dobândirea foloaselor și ultimul lucru pe care și-l dorește este să piardă la jocul puterii. Se simte liber și de neoprit, iar parcursul care-i stă înaintea țintește gloria. Potrivit Psalmului 8, primul Adam, creat cu puțin mai prejos decât îngerii, este o ființă demnă și, de aceea, onorabilă. Adamul primei istorii se înscrie ușor în dubla ecuație axiologică: „umanitate = demnitate, demnitate = glorie, majestate.” Demnitate însemnează responsabilitate. Iar responsabilitatea Adamului celei dintâi narațiuni trebuie să domine patologiiile mediului care-l înconjoară, nu să se lase controlat de ele. El trebuie să lupte împotriva febrei galbene și, desigur, a virusului Sars, pentru că „[n]umai omul care construiește spitale, descoperă tehnici terapeutice și salvează vieți este binecuvântat cu demnitate.” Adamul celei dintâi povestiri este un estetic, un legislator, un cuceritor al spațiului, este un iubitor al matematicii al deducției și al științei, iar „[m]otto-ul lui este succesul, triumful asupra forțelor cosmice. Se dedică muncii creative, încercând să-și imite Făcătorul (imago Dei).”

Adam al celei de-a doua povestiri, este un metafizician, „[e]l vrea să știe: ‚[d]e ce este aceasta?’ ‚[c]e este aceasta?’ ‚[c]ine este acesta?’” El se consumă pentru a cunoaște scopul universului și sensul final al existenței. Acest Adam este interesat de relații, întâi de relația cu Creatorul (deus revelatus și deus absconditus), iar apoi de relația cu cele dimprejur, și mai ales de femeia pe care i-a dat-o Făcătorul.

Spre deosebire de Adamul primei narațiuni, Adamul celei de-a doua nu vrea să știe ce poate crea, ci să cunoască ceea ce există și să exploreze ceea ce este viu. „El nu privește imaginea lui Dumnezeu în formula matematică sau în legea naturală a lucrurilor, ci în fiecare prieten și floare, în briza dimineții și-n liniștea sclipitoare a serii.” În timp ce Adamul primei relatări este creat cu soartă, Adamul celei de-a doua istorii este singur și are nevoie de ea, de relație, de comunicare, de mângâiere și ajutor, deoarece succesul este realizat împreună, în unison, în comunicare și comuniune.

Abia în starea Adamului celei de-a doua narațiuni învățăm modestia generată din disponibilitatea de a-și cunoaște limitările, pentru că numai în urma re-cunoașterii propriei prăbușiri vine răscumpărarea Celui Mai Mare și mai Adevărat, pentru că „[d]emnitatea este descoperită atunci când este dobândit succesul; răscumpărarea în adâncul crizei și a căderii.”

Vezi, Joseph B. Soloveitchik, *The Lonely Man of Faith* (New York: Doubleday Dell Publishing Group, 1965), 11.

Soloveitchik, *The Lonely Man of Faith*, 11.

Soloveitchik, *The Lonely Man of Faith* (New York: Doubleday Dell Publishing Group, 1965).

Soloveitchik, *The Lonely Man*, 12.

Soloveitchik, *The Lonely Man*, 13.

Vezi, Soloveitchik, *The Lonely Man*, 13.

Vezi, Soloveitchik, *The Lonely Man*, 14.

Vezi, Soloveitchik, *The Lonely Man*, 16.

Vezi, Soloveitchik, *The Lonely Man*, 16-17.

Vezi, Soloveitchik, *The Lonely Man*, 17.

Vezi, Soloveitchik, *The Lonely Man*, 17

Adam este creat din țărână, iar cunoașterea acestei umile origini este premisa redempțiunii sale din singularitate, insecuritate și suferință.

Însă salvarea de suferința singularității se face tot printr-o suferință. Este suferința care năzuiește la comuniune.

Adamul primei istorii n-a fost chemat la sacrificiu, în schimb ce în cea de-a doua, Adam este menit să dăruiască o parte din sine (coasta sa) pentru a primi în schimb compania care-l completează, o companie cu „un alt suflet torturat de singurătate și solitudine...”.

Comuniunea antrenată de angajamentul a două suflete pereche (el și ea), dar suferinde și vulnerabile, se lărgeste cuprinzându-l pe El, Creatorul amândurora. „Dumnezeu nu este niciodată înafara comunității legământului.”

Omul rănit și lipsit își găsește remediul deplin abia în includerea în comuniunea legământului a Celei de-a treia persoane, a lui Dumnezeu: „finitudinea și infinitul, temporalitatea și eternitatea, creatura și creatorul devin implicați în aceeași comunitate.”

Numai în cadrul comuniunii se produce dubla revelație pe linia a două dimensiuni: transcendentală, când prin comuniune Deus Absconditus devine Deus Revelatus, și umană, când „homo absconditus își dă jos masca și devine homo revelatus.”

Când dezastrul lovește și când suferința sfășie carnea vie, când viața omului este amenințată de moarte, omul însingurat este răscumparat de Creatorul nelipsit din comuniune. Aici este valoarea celei de-a doua narațiuni. Adam cuceritorul legilor, a spațiului și lumii, a științei și matematicilor, are nevoie de experiența adâncă a suferinței inevitabile pentru a-și chema, cu speranță, din durere, Creatorul.

În concluzie, Adam în prima istorie descoperea lumea dinafară, însă Adam, în cea de-a doua, o descoperă pe cea dinăuntru, lumea relației, a comuniunii, a prieteniei și iubirii autentice. Dacă suferința ne poate aduce în pragul comuniunii cu Dumnezeu prin rugăciune, Dumnezeu ne poate aduce în cadrul comuniunii unul cu altul prin dragoste; o comuniune în care nu există nici mască, nici gol, nici distanțare: „Adam Absconditus și Eva Abscondita în timp ce se revelează lui Dumnezeu prin rugăciune și tainică făgăduință, se revelează pe ei înșiși unul celuilalt în simpatie și iubire, pe de-o parte, și în acțiune comună pe de alta.”

În cele mai grele momente de criză sanitară și socială prin care trece lumea de astăzi, avem nevoie atât de latura demnă și glorioasă a lui Adam care explorează și cunoaște tratamente și profilaxie, dar și de latura relațională, izvorâtă din modestie și limitare, doritoare de comuniune a lui Adam care își prețuiește Creatorul, familia și semenii. Avem nevoie de ambele istorii. Nu este suficient să știm, trebuie să știm să fim împreună!

Primul Adam a glisat, ezitant și stingher, între cunoaștere și comuniune. Al doilea Adam, Hristosul, „duhul dătător de viață” (1 Corinteni 15:45), a reușit să unească propensitatea cunoașterii autentice a primei narațiuni cu înclinația către solidaritate și comuniune a celei de-a doua. Ce-l de-al doilea Adam, a unit cunoașterea cu compasiunea și le-a facut posibile prin suferința lui proprie, moartea Sa răscumpărătoare și învierea-l strălucită, pentru ne da harul de a călca, cu încredere și speranță, pe urme pașilor Săi.

16.02.2021

Prof. asociat, pastor, lector univ. dr. Călin Taloș (Phd).

Vezi, Soloveitchik, The Lonely Man, 18.
 Vezi, Soloveitchik, The Lonely Man, 18-19.
 Vezi, Soloveitchik, The Lonely Man, 18.
 Vezi, Soloveitchik, The Lonely Man, 21.
 Vezi, Soloveitchik, The Lonely Man, 22-23.
 Vezi, Soloveitchik, The Lonely Man, 23.
 Vezi, Soloveitchik, The Lonely Man, 32, 33.
 Vezi, Soloveitchik, The Lonely Man, 36.
 Vezi, Soloveitchik, The Lonely Man, 37.
 Vezi, Soloveitchik, The Lonely Man, 39, 42.
 Vezi, Soloveitchik, The Lonely Man, 44.
 Vezi, Soloveitchik, The Lonely Man, 44.
 Vezi, Soloveitchik, The Lonely Man, 53.

RUBRICA ARTĂ

ATENA, RĂMĂȘITE DIN TRECUT

Atena este unul din cele mai vechi orașe din lume, fiind locuit în ultimii 5.000 de ani neîntrerupt. În jurul anului 1.400 î.Hr., Atena devine un centru important al civilizației miceniene, beneficiind de o bună poziție, mai exact în mijlocul lumii grecești, aproape de mare, la care avea acces prin intermediul portului Pireu.

Odată cu dezvoltarea socială și economică, apar și neînțelegeri pe plan politic. Reformele constituționale din sec VI-lea î.Hr. au condus la o democrație ca formă de organizare politică.

Apar conflictele pe plan extern - cunoscutele războaie greco-persane, cu bătăliile de la Maraton, Salamina și Termopile - ca apoi în istoria Greciei să urmeze "secolul de aur" al democrației.

Atena a fost reconstruită după devastatoarele războaie: au început să fie ridicate templele de la Acropolă, inclusiv Partenonul și Zidurile Lungi care au legat Atena de portul Pireu.

Renașterea Greciei ateniene are loc la începutul secolului al XIX-lea, și este reprezentată mai ales de prezența primului rege al Greciei moderne, Otto I. El i-a însărcinat pe cunoscuți arhitecți să construiască o capitală neasemuită, astfel în a doua jumătate a secolului, au fost ridicate clădiri în stilul neoclasic în centrul Atenei. În acest timp s-a ridicat și Stadionul Panathenaic, construit pentru a găzdui prima ediție a Jocurilor Olimpice moderne de vară din 1896, fiind cel mai mare stadion de marmură din lume.

ACROPOLA

Etimologia cuvântului: “akros” în limba română înseamnă “ridicat”, iar “polis” înseamnă “oraș”.

Este principalul obiectiv turistic din Atena, unde în sec XIV î.Hr. a fost construit un palat micenian, care a fost distrus apoi de marea invazie persană în 480 î.Hr., fiind reclădită ulterior din inițiativa lui Pericle, conducătorul Atenei. Principalul material folosit pentru ridicarea Acropolei a fost marmura pentelică, de culoare albă.

PARTENONUL

Construit între 447 și 438 î.Hr., Partenonul este un adevărat simbol al Greciei Antice. Acesta a fost ridicat pe locul unui templu mai vechi al zeiței Atena, distrus de persi în 480 î.Hr. În secolul VI d.Hr. templul păgân a fost transformat în biserică închinată Fecioarei Maria, iar după cucerirea otomană, Partenonul a devenit moschee. În 1687, în timpul unui asediu al Acropolei, un bombardament venețian a aprins muniția depozitată de turci în interior, iar explozia a distrus iremediabil edificiul antic. Sculpturile care decorau Partenonul au fost furate de către lordul Elgin, ambasadorul britanic la Înalta Poartă. Operele au ajuns la British Museum, unde sunt expuse și în prezent, reprezentând un motiv de dispută între Grecia și Marea Britanie.

AGORA ATENIANĂ

Agora reprezintă locul în care se desfășura viața publică a Atenei, cu alte cuvinte aici se întâlneau meșteșugarii, comercianții și filosofi. Se schimbau atât produse cât și idei și tot aici decurgea democrația ateniană. Importanța ei este dată cu precădere de faptul că Agora era un centru economic, politic și religios al polisului.

Unele dintre cele mai importante edificii ale Agorei sunt Templul lui Hefaistos (zeul metalurgiei) și Templul lui Athenek Ergane (zeița meșteșugurilor), construit în secolul V î.Hr., cel din urmă fiind azi cel mai bine conservat temple grecesc antic.

În secolul VII î.Hr., templul a fost transformat în biserică și a fost folosit așa până în a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Acest edificiu are o importanță aparte în istorie deoarece în anul 1934, aici a fost organizată ceremonia de întâmpinare a Regelui Otto. De atunci, templul a devenit muzeu până în anii '30 ai secolului trecut.

În partea opusă a Agorei se află Stoa lui Attalos. Și acest loc are o importanță economică pentru cetățenii Atenei. Stoa a fost distrusă de heruli în 267 d.Hr., rămășițele ulterior fiind incorporate în zidul fortificației ateniene. Între 1952-1956, Stoa lui Attalos a fost refăcută, aici fiind deschis Muzeul Agorei Antice. Chiar aici s-a semnat Tratatul de aderare din 2003 care a marcat cea mai mare extindere a Uniunii Europene. Astfel, la 1 mai 2004, zece state au aderat la UE: Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia și Slovacia.

Articol de Naomi Imbuzan

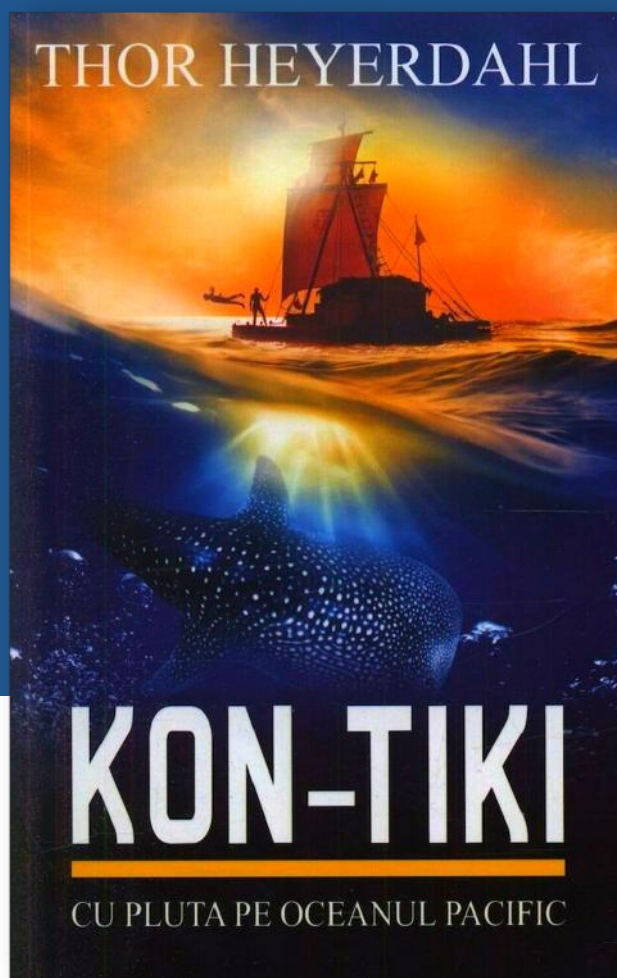

RUBRICA LECTURĂ

Citesc ca să mă relaxez

Nu vi s-a întâmplat să aveți o perioadă mai solicitantă? Să simțiți nevoia să evadați, dar să nu puteți pleca nicăieri? Să aveți prea multe de predat, de făcut sau de studiat și să aveți nevoie ca de aer de o jumătate de oră de răgaz? De o pauză în care să vă deconectați și să uitați momentan de toată presiunea? Eram în ultimul an de liceu, cu emoția constantă a unui bacalaureat de care atârnav multe în viitorul meu, când am început un obicei de care nu m-am lăsat nici astăzi. În momentele de mare solicitare intelectuală, secretul meu este să citesc cărți despre exploratori... Din comoditatea fotoliului, departe de urgența proiectelor care se estompează ca și o navă spre linia orizontului, cu o ceașcă de ceai sau o ciocolată fină la îndemână, singura problemă pe care o am e să aleg despre ce fel de explorări și exploratori să citesc.

Prof. dr. Oana Ungureanu

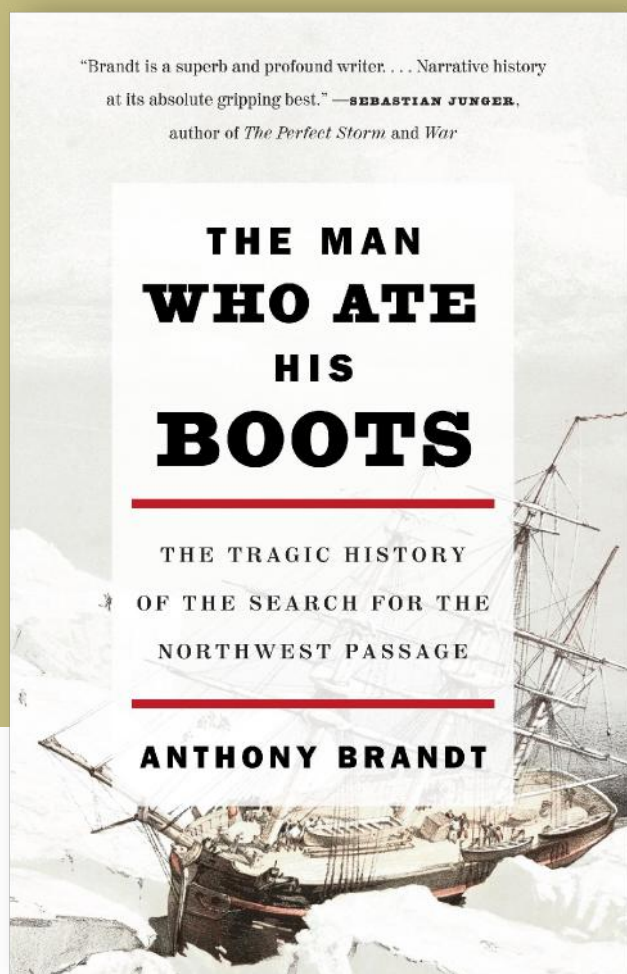

KON-TIKI

Thor Heyerdahl

Thor Heyerdahl (6 october 1914 - 18 april 2002)

Dacă sunt într-o dispoziție marină, recitesc **„Expediția Kon-Tiki”** a lui Thor Hyerdal. Cu un echipaj format din șase bărboși neînfricați și un papagal verde, vorbitor doar de spaniolă, călătorind pe o plută din lemn de balsa din America de Sud și până în Polinezia ca să dovedească posibilitatea unor lungi voiaje cu mijloacele cele mai simple, cum să nu mă relaxez citind despre cum se pescuiesc rechinii feroși cu mâna, despre peștii zburători care sar direct în tigaie, despre teribilele furtuni traversate cu bine, despre solidaritatea echipajului în ciuda tensiunilor legate de cine spală vasele sau despre crabul Johannes, companion de încredere la cârmă? Sau dacă prefer o expediție în Atlantic, cu șapte exploratori și o maimuțică pe o corabie din papirus asemeni celor găsite în mormintele faraonilor, nu trebuie decât să răsfoiesc **„Expedițiile Ra”** de același Thor Hyerdal.

The man who ate his boots

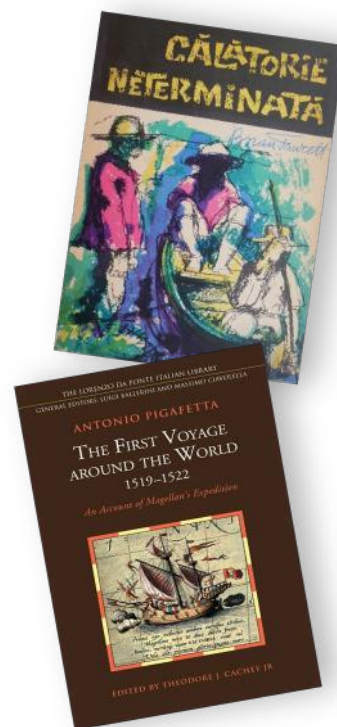
Anthony Brandt

Anthony Brandt (16 December 1775 – 18 July 1817)

...

Recent s-a adăugat pe listă o altă carte, la care am ajuns după ce în apele Arcticii au fost descoperite epave incredibil de bine păstrate, cu mobila și vesela filmate de roboți subacvatici. Articolul din 2019 al revistei National Geographic despre Erebus și Terror, cele două nave dispărute misterios și aparent fără urmă în 1848, mi-a trezit curiozitatea să citesc „**The Man Who Ate his Boots**” (Bărbatul care și-a mâncat cizmele) de Anthony Brandt, carte despre Expediția Franklin, trimisă de Amiralitatea britanică să găsească o nouă cale spre Orient, prin Oceanul Înghețat. Cu entuziasmul posibilității de a deveni eroi la întoarcerea acasă și curajul extraordinar de a ierna prinși în ghețuri și întuneric luni bune pe an, 129 de suflete părăsesc Anglia, pentru a le dispărea definitiv urma după doi ani. Și cum o tragedie nu a fost de ajuns, alte expediții pleacă să rezolve misterul, unele sfârșind la fel de trist, altele aducând vești șocante despre posibile acte de canibalism ale supraviețuitorilor. Mi-am plâns mai puțin de milă cu privire la mulțimea de documente pe care le aveam de făcut, citind despre frigul permanent, înghesuiala de la bord, igiena personală aproape imposibil de realizat și am empatizat cu felul în care marinarii încercau să ostoiască monotonia zilelor și dorul de casă organizând expediții pe gheață, vânători de focuri ca să diversifice meniul sau piese de teatru ca să se bine dispună. Am mai aflat și faptul că biroul folosit astăzi de președinții americani este făcut din lemnul unei nave, *Resolute*, abandonată la greu de un echipaj plecat să-i salveze pe marinarii lui Franklin.

Sau poate am nevoie de ceva și mai exotic, de o **Călătorie neterminată** asemeni celei întreprinse de Brian Fawcett, care pleacă pe urmele tatălui său, colonelul Percy Harrison Fawcett și a fratelui său Jack, dispăruți în jungla braziliană din Mato Grosso, căutând enigmaticul oraș "Z", un posibil El Dorado. Cartea e un amestec de fragmente din scrierile tatălui, scrisori sau jurnale din expediții, care alternează cu amintirile și comentariile mezinului familiei, care încearcă ca un detectiv să reconstituie parcursul fatalei expediții din 1925 în care tatăl și fratele mai mare și-au găsit sfârșitul. Citind cartea am aflat cum trebuie pregătită o expediție în jungla amazoniană (conserve, plasele împotriva țânțarilor, puști, un sextant, catări, ghizi recrutați local și desigur gentlemen englezi cu barbă și maniere impecabile), despre drama băștinașilor capturați în junglă care apoi erau vânduți ca sclavi pe plantațiile de arbori de cauciuc, despre peonii mâncători de pământ și triburi din cale afară de războinice, despre rănilor provocate de mușcăturile viespile și muștelor omniprezente, despre hanurile în care circulau liberi porci și tarantulele care se ascundeau printre bârnele de lemn, despre o sumedenie de alte animale și plante exotice.

Și câte alte cărți... Antonio Pigafetta cu **The First Voyage around the World** (Prima călătorie în jurul lumii), care-l însoțește pe Magellan în explorările lui și povestește apoi despre porci cu burice în jurul cozii și animale cu corp de cămilă, picioare de căprioară și cap de catâr;

Scott and Amundsen (Scott și Amundsen) de Roland Huntford despre epica competiție pentru cucerirea Polului Sud între englezul Scott și cel supranumit ultimul viking, Amundsen, de unde am aflat ce înseamnă pemican și cum pe ghețurile antarctice au ajuns ponei și câini de tras săniile din Groenlanda și nu în ultimul rând **Țara de Foc** scrisă în 1886 de exploratorul român Iuliu Popper care ajuns în Patagonia, se autoproclamă conducătorul ei, bate monedă de aur cu chipul său, își face propria armată și din păcate contribuie la masacrarea triburilor locale. Ba chiar aş putea da o fugă virtuală pe Stația Spațială Internațională, pe Lună alături de Neil Armstrong, sau chiar pe Marte prin intermediul destoinicului rover Perseverance.

Povești despre oameni cutezători și netemători, despre prietenii până la moarte, despre puterea speranței, despre dârzenie și curiozitatea omului de a explora dincolo de ceea ce este prudent sau familiar, despre ținuturi îndepărtate unde mai mult ca sigur că nu voi ajunge niciodată. Bucuria de a evada cu mintea din confortul casei mele, fără nicio zgârietură sau disconfortul vremii imprevizibile, fără teama de lighioane periculoase sau fără teama de a mă rătăci în junglă, însoțită de ocazia de a mă reîntoarce în cotidian cu forțe proaspete. Câte posibilități...

RUBRICA GEOGRAPHILIA

GEOGRAPHILIA

Cuvintele... sunt surse de bucurie sau de tristețe. Noi oamenii ne încântăm atunci când auzim cuvinte pline de frumos și culoare și suferim la auzul cuvintelor reci și cenușii. Cuvintele nu sunt doar sunete cu înțelesuri, cuvintele au puterea de a crea lumi... și ele crează lumea din lăuntrul nostru, lumea aceea nevăzută, dar oglindită pentru ceilalți care știu s-o citească.

Oamenii comunică prin cuvinte. Cuvintele reprezintă sunete și înțelesuri la care oamenii au avut acces dintodeauna și pe care le-au utilizat încă din ziua în care au auzit vocea mamei. Lucrarea cuvintelor este nevăzută și se materializează ca într-o țesătură în taina ființelor noastre, întâi în noi înșine și apoi în toți ceilalți. Cuvintele, chiar și cele mai simple, cele pe care le rostim zilnic, poartă în ele semințele altor lumi, unele pline de culoare, căldură și lumină, iar altele sărace aducătoare de umbre și neguri.

În umbletele noastre, printre cuvinte rostite, mai și alegem să scriem cuvinte, iar atunci când facem acest lucru, actul în sine și slovele înmiresmate așternute pe hârtie au un impact de lungă durată manifestându-se cu o mare putere.

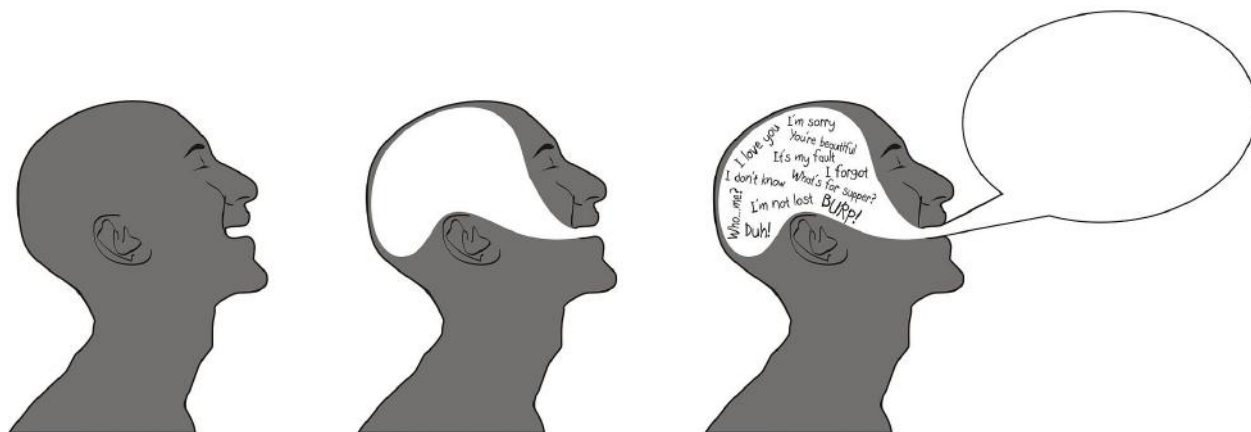
Trăind viețile noastre în mediul școlar, suntem uimiți când realizăm că stă în puterea dascălilor să creeze atmosfera în sala de clasă. Profesorii, dețin remarcabila putere de a face viața elevilor fericită sau tristă. Ajută-ne Doamne pe fiecare din noi, să fim un instrument de inspirație atunci când folosim cuvintele...

Hal Urban, Puterea Cuvintelor

„Trăim în mijlocul unui ocean de cuvinte, dar, întocmai ca peștele din apă, de cele mai multe ori uităm acest lucru”, Stuart Chase

În cartea sa, Puterea cuvintelor, profesorul Hal Urban ne conștientizează, o dată în plus, de importanța și puterea cuvintelor rostite, dar și a celor scrise.

Cuvintele poartă în sine puterea de a schimba lumea. Cuvintele se îmbracă în sunete și culoare și o dată rostite pătrund atât de adânc în inimă încât o schimbă pentru todeauna...

Cuvintele se materializează în semne care izbesc privirea prin greutatea și corporalitatea lor și se răspândesc în toată lumea, schimbă ochii și ființele celor care le întâlnesc și zdruncină istoria.

Când scriem, cuvintele se așează, se ordonează și prind viață atunci când sunt citite.

Autorul, pe lângă toate formele de scriere pe care oamenii le imaginează și care promovează importanța ideilor, ne invită să conștientizăm în mod specific și ne împărtășește importanța scrisorilor personale, în îmbogățirea celorlalți oameni de lângă noi.

În cartea sa, Hal Urban, insistă și vorbește despre puterea unei scrisori de a schimba viețile multor oameni, prin sinceritatea lor, prin spontaneitate și prin caracterul lor personal.

Motivele care stau la baza redactării unei scrisori sunt variate, însă sunt câteva ocazii în care oamenii vor aprecia să primească o scrisoare.

Scrisorile de mulțumire. Nimic altceva nu exprimă mai bine recunoștința decât un bilețel personal cu „Mulțumesc” scris din inimă.

Exprimarea simpatiei. Atunci când cineva suferă o pierdere, nimic altceva nu oferă mai multă alinare decât primirea unei note personale. Aceste cuvinte sunt cel mai greu de scris, dar sinceritatea se va face simțită și va fi apreciată din suflet.

Felicitările. Fie că este vorba de absolvire, de obținerea unei slujbe, cumpărarea unei case, de un progres față de testul anterior sau orice realizare, oamenii se vor simți mai bine dacă o persoană îi felicită în scris.

Itaque earum rerum hic tenetur a sapiente delectus, ut aut reiciendis voluptatibus maiores alias consequatur aut perferendis doloribus asperiores repellat.

CEA MAI FRUMOASĂ SCRISOARE DE DRAGOSTE A FOST SCRISĂ ÎNTRE PĂMÂNT ȘI CER.

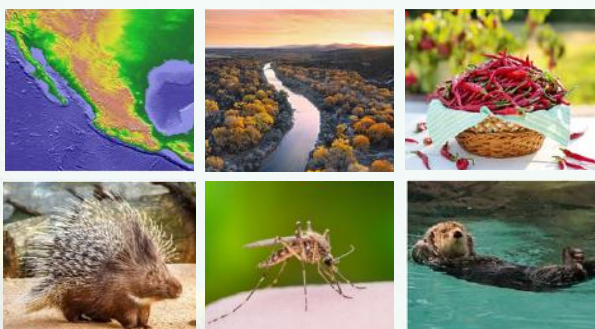
Nam libero tempore, cum soluta nobis est optio cumque nihil impedit quo minus id quod maxime.

Sed ut perspiciatis unde omnis iste natus error sit voluptatem dolorem que laudantium, totam rem aperiam, eaque ipsa quae ab illo inventore veritatis et quasi architecto beatae vitae dicta sunt explicabo.

Geografia îl pune pe elev în contact cu alte culturi, prezentându-i frumusețea și diversitatea țărilor sau popoarelor. Îi deschide apetitul pentru călătorie, spre cultura universală, spre învățare prin interacțiune directă.

- Statul Filipine este cel mai mare exportator de nucă de cocos din lume și livrează, anual, aproximativ 20 milioane tone din consumul mondial;
- Filipinezilor le place să sărbătorească zilele de naștere. Sunt patru care se deosebesc de restul zilelor: prima, a șaptea, a 18-a (pentru fete) și a 21-a (pentru băieți);
- În Filipine se vorbesc 175 de dialecte;
- Statul Filipine are cel mai lung sezon a sărbătorii de Crăciun, începe în septembrie și ține până-n ianuarie. (Cristiana Bruda, clasa a XI-a B)

- Statuia lui Decebal de la Orșova este cea mai înaltă sculptură în piatră din Europa? Aceasta are o înălțime de 55 de metri.
- Salina Slănic este cea mai mare salină din Europa? Salina are o adâncime de 208 metri și de aici se excavează 2,9 milioane de metri cubi de sare.
- Cea mai compactă suprafață de stufăriș de pe Glob se întâlnește în Delta Dunării?
- România este prima țară din lume cu producție de petrol înregistrată statistic (1857), cu exploatări între văile râurilor Prahova și Trotuș?
- Cea mai înaltă biserică de lemn din lume și a doua structură de lemn din Europa este Mănăstirea Peri din localitatea Săpânța, Maramureș? Are o cruce înaltă de 7 metri care cântărește 455 de kilograme în vârful bisericii care are o înălțime de 78 de metri.

Țara Făgărașului

depresiune și loc foarte vizitat de turiști

Știați că... ?

- Mexicanii sunt cei care au răspândit ciocolata, porumbul și chilli-ul în lume;
- Orașul Mexic este construit pe ruinele unui important oraș antic aztec. Întrucât este construit pe un lac, Mexicul se scufundă cu câțiva centimetri anual;
- Mexicul este casă pentru milioane de fluturi monarh, care migrează din Canada și Statele Unite din cauza exploatărilor forestiere care le distrug habitatul;
- Mexicul este localizat în "Cercul de Foc", o zonă a pământului unde sunt înregistrate cele mai puternice și violente cutremure și erupții vulcanice. (Mateiu Nicole, clasa a XI-a B)

București

depresiune și loc foarte vizitat de turiști

Relevanța geografiei ca obiect de studiu

Ce studiază geografia? ... Munți și țări ar spune o parte semnificativă dintre elevii de pretutindeni.

Se poate spune că apariția geografiei coincide cu creația omului, când din grădina minunată omul s-a văzut alungat și obligat să trăiască într-un mediu geografic diferit. Oamenii începuturilor au fost obligați de nevoile primare să cerceteze pădurile pentru a găsi hrană și lemne de foc, căutarea surselor de apă, sau folosirea unor peșteri ca adăpost, sunt doar câteva dintre activitățile care pot fi interpretate drept acțiuni de cunoaștere geografică.

De la cunoașterea directă empirică a mediului geografic, primele preocupări reflexive cu privire la Geografie în sens științific au avut loc din câte cunoaștem în Antichitatea greacă, în încercarea spiritului grec de a analiza rațional natura și profundele sale implicații asupra ființei umane.

La acestea se adaugă analizele pe imagini, diagrame, grafice, șiruri de date, softuri, hărți digitale.

În al doilea rând, Geografia, în cadrul activităților școlare îl responsabilizează pe elev în fața problemelor actuale de mediu (schimbări climatice, poluare, defrișări, hazarde naturale); îi cultivă respectul pentru natură (colectarea selectivă a deșeurilor, reciclare, campanii de igienizare sau plantare, drumeții în natură). Și în același timp, îl pregătește în fața unor situații de risc (cutremure, ger, inundații, caniculă), explicându-i măsurile de prevenție.

În al treilea rând, Geografia deschide și lărgeste orizontul spre înțelegerea problemelor geopolitice actuale extrem de importante: state independente, mișcări separatiste, conflicte armate, tensiuni între puterile lumii, rolul unor țări pe scena mondială, migrațiile contemporane etc.

În același timp, Geografia contribuie alături de alte discipline (limba maternă, istoria, religia) la formarea identității spirituale, culturale și naționale. Orice om se identifică spațial cu locul geografic în care s-a născut. Această realitate se reflectă în actul de identitate care conține coordonate precise pe harta României. Numele nostru poartă adesea o informație geografică a strămoșilor noștri, atestându-le originea: Ardeleanu/Ungureanu, Olteanu, Munteanu, Câmpeanu, Podgoreanu, Pădurăreanu ș.a. Modul de a vorbi, mentalitatea, tradițiile și credința ne sunt determinate parțial de spațiul geografic. Arhitectura caselor poartă și ea amprenta locului. A studia orizontul local, regional și național reprezintă o invitație la autocunoaștere.

În sfânta Scriptură limbajul sacru folosește multiple forme ale Geografiei simbolice. Concepte precum "izvoare de ape", "pustie" și "munte" reprezintă dincolo de coordonata spațială evidentă și o referință simbolică prin care ne sunt comunicate ideile abundenței spirituale în contrast cu pustia sufletească. În același timp marile trăiri și experiențe spirituale au loc pe munte. Muntele este un simbol al nevoinței umane, al urcușului spiritual și al înălțării omului spre întâlnirea cu Dumnezeu.

Concluzia este foarte simplă: Geografia nu studiază (doar) munți și țări. Este mult mai complexă, este formatoare de cultură, caracter și atitudine.

Numele de geografie apare pentru prima dată în Antichitate, la Eratostene, erudit grec ce a trăit în Alexandria. Acesta a folosit cuvintele grecești *gee* (pământ) și *graphein* (a descrie). Așadar, cuvântul geografie semnifică descrierea pământului. În sens larg, Geografia ca știință în ansamblul ei, reprezintă una dintre formele de cunoaștere științifică și sistematică a realității. Este o știință analitică a suprafeței Pământului, a fenomenelor naturale, sociale și economice în desfășurarea lor spațială. De aici derivă instrumentul ei de bază: HARTA. În acest sens, când un fapt sau fenomen capătă importanță teritorială, și poate fi analizat prin intermediul unei hărți, discutăm, fără îndoială, despre geografie.

Geografia are o deschidere semnificativă în societate, dar slab conștientizată. În cele ce urmează vom sublinia importanța geografiei ca știință în general și valoarea studierii geografiei ca disciplină școlară în special. Geografia are o deschidere semnificativă în societate, dar slab conștientizată. În cele ce urmează vom sublinia importanța geografiei ca știință în general și valoarea studierii geografiei ca disciplină școlară în special.

În primul rând, Geografia ca disciplină de studiu contribuie în mod direct la formarea și dezvoltarea aptitudinilor și competențelor teoretice și practice. Dezvoltă gândirea logică și strategică, prin observarea și interpretarea realităților spațiale din jur. Oferă soluții la unele situații-problemă, de la studiul, orientarea și descoperirea pe hartă, până la explicarea fenomenelor din jur.

RUBRICA FRANCEZĂ

FRANCEZĂ

Aceste câteva rânduri sunt o încercare poate prea succintă de a pune în lumină un subiect deloc perimat, prietenii din perioade dificile. Pandemia de coronavirus (COVID-19) este o realitate specială și neobișnuită cu care nimeni nu a fost/ nu este pregătit să trăiască mult timp, pentru că afectează fizic, psihologic și social. Într-un astfel de context, este normal să experimentăm un anumit dezechilibru în diferite sfere ale vieții. Gestionarea gândurilor, emoțiilor, comportamentelor și relațiilor cu ceilalți devine parte integrantă a funcționării noastre. Pentru a surmonta situația există diferite acțiuni și strategii date în vileag în multe informații pe internet. Însă, câtă vreme rămâi puternic pe dinăuntru, poți face față oricărui lucru care vine asupra ta din exterior și poți merge înainte cu Sfetnicul tău Cel mai Bun:

„Fiindcă Mă iubește”, zice Domnul, „de aceea îl voi izbăvi; îl voi ocroti, căci cunoaște Numele Meu. Când Mă va chema, îi voi răspunde; voi fi cu el în strâmtorare, îl voi izbăvi și-l voi proslăvi. Îl voi sătura cu viață lungă și-i voi arăta mântuirea Mea.”
Psalmul 91 : 14-16 VDC

Mă folosesc de ideile elevilor din clasa a X-a, un mozaic de impresii care se completează și adaugă un plus de conștientizare a propriilor moduri de a reacționa la ceea ce se întâmplă în jur.

«Je veux vous parler d'amitié. L'amitié est une relation affective et coopérative entre les êtres humains, qui se caractérise par un sentiment de sympathie, de respect, d'affinité mutuelle. L'amitié suppose une attitude de bonne volonté mutuelle, de soutien mutuel en cas de besoin ou en cas de crise de loyauté, de bonne foi et d'altruisme. La pandémie en dira long sur cela...

Selon moi, l'amitié est un sentiment que l'on partage avec une ou plusieurs personnes, ce qui prouve de la compassion, de la confiance et de l'aide.

Aristote a dit “Personne ne peut vivre sans amis, même s'il maîtrise tous les biens du monde”.

Victor Hugo a dit "Vous savez ce que signifie l'amitié ... être frère et sœur, deux âmes se touchant sans confusion, deux doigts de la même main."

Honnêtement, je n'ai pas encore trouvé de VRAIE amitié dans laquelle l'ami soit fidèle et écoute les fardeaux que vous avez sur votre cœur et vous accepte avec les hauts et les bas et c'est frustrant, mais je sais que le Paradis est Dieu. LE SEIGNEUR est mon meilleur ami, qui m'écoute et qui m'apprend toutes les qualités d'être un ami authentique. C'est important pour moi.»

Damaris Lăpușan, X A

„Pour moi, les amis sont une grande bénédiction dans ma vie. Depuis ma naissance jusqu'à aujourd'hui, j'ai toujours été influencé, encouragé, soutenu et surtout aimé par des amis.

Pour commencer, je voudrais vous présenter mes amis qui ont été et sont toujours importants dans ma vie pour ma maturation. Depuis que je suis petit, je n'ai grandi qu'avec des amis beaucoup plus âgés que moi. Ce que je pense était un plus (le fait que j'ai mûri plus vite) et un moins (le fait que je suis devenu assez facilement influencé)...

L'un de mes amis c'est comme „un mentor”. Il a maintenant 26 ans et je le connais depuis environ 9 à 10 ans. Lorsque nous avons déménagé à Cluj, il était parmi les seuls de l'église à qui je suis devenu très attaché. Il a servi dans l'église du côté du design et aussi du son. En m'attachant à lui, il m'a appris à servir de ce côté depuis que j'étais petit. De plus, c'est lui qui m'a aidé à progresser spirituellement et pas seulement, beaucoup plus encore. Pendant 10 ans, nous avons vécu ensemble de belles expériences qui sont restées dans ma mémoire et je pourrais en dire beaucoup sur lui mais si je devais tout résumer en deux mots, ce serait comme voir en lui l'amour pour Dieu et les gens, et le service... [...] En conclusion, je crois personnellement que l'amitié est une grâce de Dieu à travers laquelle vous vous développerez à la fois spirituellement et physiquement, recevant et donnant toujours de l'amour et de la joie.”

Emanuel Cîra XA

"L'amitié est quelque chose de naturel et ne doit pas être forcée. Souvent une amitié est maintenue ou existante en raison de certaines circonstances favorables, d'une école commune, d'un logement de quartier ou d'activités et de passe-temps communs. La plupart du temps, quand ces choses disparaissent, l'amitié disparaît parce que toute l'amitié était soutenue par ce « pilier », et comme une maison, qui n'a pas de soutien, elle s'effondre inévitablement. L'exception concerne les personnes qui font tout ce qui est en leur pouvoir pour ne pas laisser cette connexion se dissiper. Même ainsi, je peux vous dire d'après ma propre expérience que rien ne dure éternellement, peu importe vos efforts. J'ai essayé à plusieurs reprises de maintenir et de maintenir une amitié, mais à un moment donné, quelque chose ne fonctionne tout simplement pas, quelque chose grince, quelque chose n'est pas aussi fluide et naturel qu'auparavant. Et ce n'est ni de votre faute ni de celle de l'autre, mais ça ne marche plus, et puis volontairement ou involontairement la connexion se rompt, et vous ne pouvez rien y faire mais surmonter le plus vite possible et en faire d'autres nouveaux amis. Bref, les amitiés sont éphémères et tout ce que vous pouvez faire est d'en profiter, autant que vous les avez, et de les apprécier.”

Bogdan Câmpean XA

"L'amitié est l'une des choses les plus merveilleuses de ce monde, car lorsque vous avez des amis, vous savez que vous avez des gens qui peuvent difficilement compter sur eux.

Malheureusement, à l'époque où nous vivons en ce moment, les bons amis pour vous aider dans le besoin sont plus difficiles à trouver, mais lorsque vous les trouvez, ils sont parmi les plus grands camarades que vous puissiez avoir dans votre vie. Dans cette période de covid-19, il est important que les amitiés perdurent, et alors vous sentez que leur revendication est le plus grand trésor. L'amitié n'est pas basée sur des mots mais sur les actes, preuves immuables de caractère”

Szabo David XA

"Tes amis peuvent t'apprendre sur le partage, l'amour, la communication, les différences et les ressemblances. Tu choisis de te lier d'amitié avec certaines personnes pour de différentes raisons. Certains amis, tels que les amis d'enfance, ont probablement toujours fait partie de ta vie. Parfois, des coéquipiers ou des camarades de classe deviennent tes amis, en raison d'intérêts et passe-temps communs. Peu importe la façon dont tes amis sont entrés dans ta vie, ils occupent une place importante dans ton univers. Pour moi, un vrai ami c'est quelqu'un à qui je peux faire confiance et qui m'accepte comme je suis.”

Cadar Dan XA

"Comment je vois la vraie amitié ? Comme un DIAMANT! Vous vous demandez peut-être pourquoi cette association?

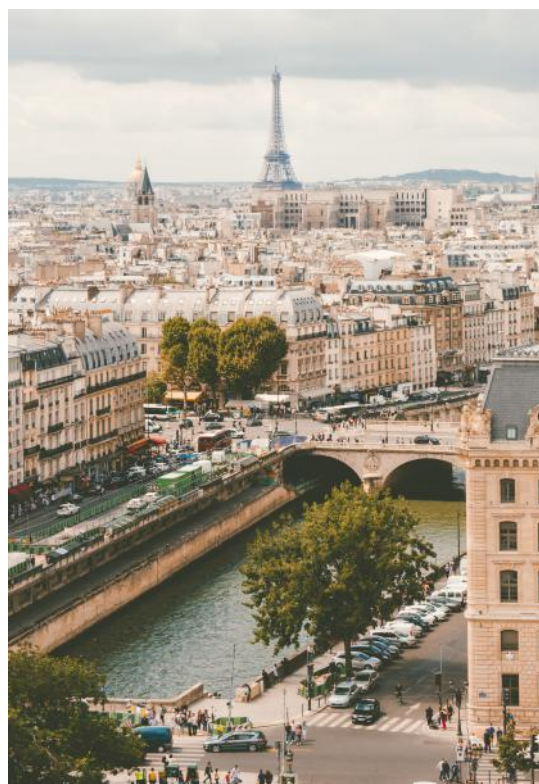
Laisse-moi vous expliquer. Pour moi, le diamant signifie trois choses. La première c'est la DURETE, parce que le diamant est très dur et extrêmement difficile à travailler. Cela ressemble à une véritable amitié... quoi qu'il arrive, il ne se brisera pas et ne disparaîtra pas.

La BEAUTE, parce que les diamants prennent vos yeux quand vous les regardez. Une vraie relation est belle, sincère et intégrale et c'est ce que les gens voient, c'est pourquoi ils regardent avec admiration et envie à une telle amitié.

La VALEUR, parce qu'un diamant est cher et que tout le monde ne pouvait pas se le permettre. Une véritable amitié est précieuse. Il faut du temps et des efforts pour l'avoir et le maintenir, mais vous ne regretterez rien.

Bien sûr, il y a d'autres choses qui caractérisent une véritable amitié, mais pour moi, ce serait la base."

Cristian Toancă, XA

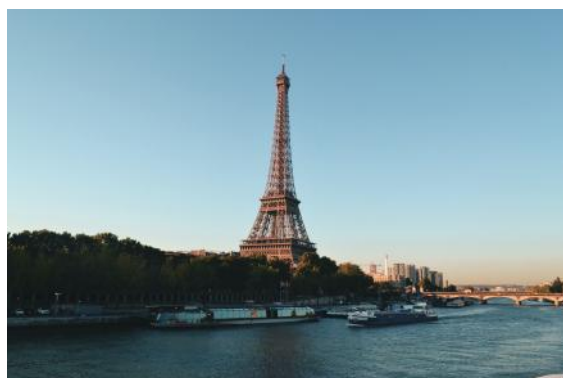

"Avec la famille, les amis sont parmi les personnes les plus importantes de notre vie. Sans eux, le monde serait beaucoup plus froid, pratiquement les gens ne seraient que des étrangers les uns aux autres. L'amitié est le fondement qui lie deux personnes qui se considèrent comme des amis.

"C'est dans le besoin que l'on reconnaît ses vrais amis". Ce proverbe vient renforcer l'idée que le meilleur ami doit être à votre disposition quand vous avez besoin de lui et vice versa, quand il a besoin de vous. Jamais une amitié ne doit prendre en compte vos besoins mais les besoins de l'autre. Votre ami n'est pas celui qui vous sourit gentiment et qui a l'air amical, mais celui qui a été à vos côtés chaque fois que vous avez eu besoin de lui. Jamais une amitié ne doit prendre en compte uniquement vos besoins mais aussi les besoins de l'autre. L'amitié, comme tout sentiment humain, doit être maintenue et développée. Les vrais amis se rencontrent, surtout dans une période difficile comme celle du coronavirus. Dans le cas de l'amitié, ce n'est pas la quantité mais la qualité qu'il faut rechercher. On se doit la remarque, cela doit se distinguer par rapport à une simple sympathie.

On ne peut pas parler d'amitié quand la proximité et surtout l'amour ne sont pas présents."

Rareș Șerdean, XA

"L'amitié fait partie de la vie, c'est la vie elle-même.

Celui qui n'a pas d'amis est pauvre. Un homme sans amis est comme une charrette sans une roue. Il roule mais n'a pas d'équilibre. Parce que les amis sont un soutien, ils sont un repère, ils sont avec nous pour le meilleur ou pour le pire. Ce sont eux pour qui nous ouvrons nos bras et notre cœur, ceux qui ouvrent les leurs bras, sans trop tarder. Il n'y a pas de haine entre amis, il y a des malentendus, il y a des points de vue différents, mais il n'y a pas de valeurs différentes. Je n'ai pas beaucoup d'amis, mais ceux que j'ai sont proches et contents d'eux. Je peux les compter sur les doigts d'une main."

Oana Sălăgean, XB

RUBRICA EXPERIENȚE SPIRITUALE

EXPERIENȚE SPIRITUALE

Elevă din gimnaziu în cadrul Liceului Teologic Baptist „Emanuel”

Rebeca: Ne poți spune câteva cuvinte despre tine?

Elevă: M-am născut într-o familie creștină și sunt foarte mulțumitoare pentru acest lucru. Din păcate, la naștere am fost diagnosticată cu o luxație congenitală la șoldul stâng...

Rebeca: Care au fost urmările acestei probleme de sănătate?

Elevă: A trebuit să sufăr șase operații până acum, iar până la vârsta de 4 ani nu am putut să merg ca un copil normal pentru acea vârstă.

Rebeca: Cum te simțeai în tot acest timp?

Elevă: De multe ori m-am întrebat de ce alții pot face alte lucruri specifice și comune vârstei lor și eu nu puteam. Mi se părea nedrept ceea ce mi se întâmplă.

Rebeca: Cum s-a întâmplat minunea?

Elevă: Încă de mică, majoritatea doctorilor le spuneau părinților mei că nu mai am șanse ca eu să fiu un copil normal, însă părinții mei au crezut mereu în Dumnezeu și până la urmă printr-o operație foarte complicată, realizată în Viena, în luna august 2019, problema mea a fost rezolvată.

Rebeca: Cum te simți acum?

Elevă: Sunt mulțumitoare Domnului pentru șansa pe care mi-a oferit-o, deoarece sunt foarte multe persoane în situația mea care nu au avut șansa să ducă o viață normală.

Salvat prin Har

Elev în clasa a XII-a A

Rebeca: Cum a fost viața ta înainte să-L cunoști pe Domnul?

Elev: M-am născut într-o familie cu frică de Domnul, bunica mă ducea mereu cu ea la biserică, însă nu eram conectat cu Cerul. Crescând am început să intru în tot felul de anturaje, având prieteni care nu-l cunoșteau pe Dumnezeu și care și-au lăsat amprenta asupra caracterului meu. Nu mă interesa școala, tot ce conta pentru mine era distracția. Ba chiar aveam o relație cu o fată, mă simțeam fericit, credeam că era ceea ce doream.

Rebeca: Cum ai realizat că drumul pe care ai pornit nu era cel potrivit?

Elev: Anul trecut în octombrie am început să realizez că lucrurile care credeam că îmi aduc fericirea, de fapt erau lucruri care mă distrugau. Mă simțeam gol și fără sens. Tot ce mă ținea legat de biserică erau doar repetițiile de la fanfară. Niște prieteni m-au tot chemat cu ei la studiu biblic, însă i-am tot refuzat. Într-un final am cedat și am mers cu ei la studiu, iar Domnul mi-a vorbit atunci atât de clar. Subiectul era despre relații, un subiect care m-a trezit la realitate și am realizat că relația pe care o aveam nu era cea potrivită. Am început să duc o viață dublă. La studiu eram băiatul pocăit, dar în paralel îmi duceam viața așa cum voiam.

Rebeca: Care a fost momentul schimbării tale?

Elev: În 25 octombrie 2019, într-o tabără, Domnul m-a cercetat și am început să îmi plâng tot trecutul murdar. Am renunțat la prietenii care mă influențau, la rețelele de socializare care mă trăgeau în jos. Domnul m-a curățit și acesta este doar meritul Lui. Pandemia m-a ajutat să mă dezlipesc de tot trecutul meu, de persoanele prin care cel Rău îmi amintea ceea ce am făcut. Sunt foarte mulțumitor Domnului pentru pandemie, pentru modul în care a lucrat în viața mea. În septembrie 2020 am fost botezat și nu pot decât să-I fiu recunoscător Tatălui pentru tot ceea ce a făcut în dreptul ființei mele.

RUBRICA ENGLEZĂ

ENGLEZĂ

Pandemic $\rightleftharpoons$ social death or personal growth

If I could I would just stay and listen to hundreds of stories about how this covid19 pandemic affected people and this way, I could learn lots of life lessons. What's your life lesson for me?

Pandemics are large-scale outbreaks of infectious disease that can greatly increase morbidity and mortality over a wide geographic area and cause significant economic, social, and political disruption. Science, doctors, political people would call this pandemic as a serious disease that has grown and continues to increase the country's mortality. However, for many teenagers, this period was described as social death.

Through social death, I refer to social-distancing or quarantine. Teens are particularly susceptible to depression — feelings of sadness, worthlessness, and lack of interest. When isolation causes a drop in well-being, depression can become a serious concern. People are social animals. We need interaction with others regularly.

When this doesn't happen, we can feel isolated. "Loneliness has major impacts on health. The same as smoking 15 cigarettes a day, by one estimate". This way the long social-distancing and quarantine can make a teenager become depressed, anxious, stressed, causes a loss of interest which can lead to lower grades, giving up hobbies and things that once made him happy, lose friends relationships. In broad lines when I think about teenagers in a pandemic and social death in my mind comes the idea of the end of social life.

Still, not all teenagers are like this in a pandemic. The ones with strong mental health, a well-organized life see a pandemic and quarantine as an opportunity to grow to evolve on their own. Many teenagers in a pandemic discover their hidden hobbies, some of them open their small businesses, others are focusing on school and getting good grades to have a well-paid job, others become gym addicted to ignore the social problems or the difficulties which come along with the pandemic.

Well, what kind of teenager do you choose to be in this pandemic? I was at first the sad and lonely one because before the quarantine I was out every night and all of this social distancing made me very ungrateful about my life, my relationships, my relationship with my parents.

All of this had such a big impact on my life because I couldn't find my happiness, my energy, my smile - those being the things that people loved about me. I was like this for six months and then I started to socialize through messages. After a few months of messages, I felt like I am tired of texting, like all my relationships lost their sparkle, I was a step away from giving up again. In the end, the way I survived this pandemic was through video calls, voice messages, looking for my interest to do what I liked, and also realizing that school won't change soon to its normal way so I understood that I had to start making this time more efficient.

"I don't think of all the misery, but of the beauty that still remains." - Anne Frank

Fizean Paul, XI A

19th February 2021

Pandemic or life lesson?

More than a year ago, a disease began to take its place in our world. The question is, weren't we already in a real pandemic already? A pandemic that occupies the whole earth, a disease with much more serious effects and much quieter than Covid-19.

To make you understand better I invite you to look at this quote "I fear the day when technology overlaps with our humanity. The world will only have a generation of idiots." Of course, technology is not to blame, but the way we as humans use it. During this pandemic I realized that I was already sick, but I didn't know it. We were all blind to a wonderful life. During this pandemic, I realized how much I miss my colleagues, the traffic in the city and the bus because of which I was late for classes. The colleagues I met at the station and the hours we spent together. Did we realize how happy we really were? The little details back then make me smile when I think about it now.

So, I don't know what you think, but I think that the pandemic has not only affected our health, but it has shown us what it means to be separated, not to be able to socialize and spend time together as we did before.

What do you think? After this pandemic passes, will we stay the same, or did it give us a lesson that we will remember for the rest of our lives?

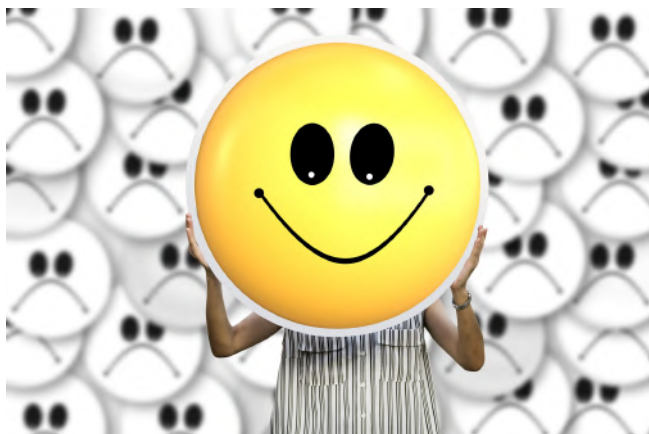
Have you asked yourself, why isn't the pandemic over? It's been almost a year since the pandemic started, the virus keeps spreading and schools are still closed. But why does it take so long to go back to normal?

If we think about it, the more time passes, the more our fear of the virus decreases. People no longer take this situation seriously. We see a lot of people not following the rules and behaving as if the whole pandemic didn't even exist. It's like everyone accepted this circumstance as a life sentence.

But just like „beauty is in the eye of the beholder”, change for the better is in the hands of positive attitude. If we don't hope for improving this situation, we will hardly do anything towards that. The one thing that changes behavior and situations is attitude.

Seeing how so many people chose to be ignorant, it makes you think there's no hope for anything good. However, positiveness can spread like a disease. It only takes a few individuals to give hope to a mass of people.

Of course everyone is affected by the pandemic in a way or another. After all, we as humans need to socialize and stay in touch with each other and self-isolation is difficult. We all want our lives to go back to normal. So why wouldn't we work towards achieving that?

If there is something that I have learnt from this pandemic, that is how priceless our time is. In one minute, you can either watch a funny video or get a chance to help a friend. In a few hours you can either watch a movie, play games or you can take time for your spiritual growth or to help others in that direction.

Concluding, the biggest problem is not that we cannot resist wasting our time. The problem is that we consider it a day-to-day decision and make it without any consideration. We are in a time of fast decisions that can affect the rest of our lives, relationships and wealth. It depends on you! Be different, value your time!

But just like „beauty is in the eye of the beholder”, change for the better is in the hands of positive attitude. If we don't hope for improving this situation, we will hardly do anything towards that. The one thing that changes behavior and situations is attitude.

Seeing how so many people chose to be ignorant, it makes you think there's no hope for anything good. However, positiveness can spread like a disease. It only takes a few individuals to give hope to a mass of people.

Of course everyone is affected by the pandemic in a way or another. After all, we as humans need to socialize and stay in touch with each other and self-isolation is difficult. We all want our lives to go back to normal. So why wouldn't we work towards achieving that?

Veja George, XI A

19th February 2021

The time trap

With the beginning of the pandemic, there were a lot of things that started to come up. Friendships became either more needed, or fell apart. Most people started realizing the real value of the blessings they had. Many wished even for their health back or suffered from losing someone dear. But the most common issue in this pandemic was the management of the time.

As any other things that get in people's hands, time became a problem. There is a similarity with money, for example. People value it when they have it in small amounts. But as they gain more and more money, they start having trouble with its management and spending it unwisely. That is what happened to our time. What are those things, you may ask? Well, the best-known example that I can bring forward is the usage of our phones, laptops, TVs and other. These are the worst enemy of time because there are moments when you just want to check something. That is always a trap. It is a time trap. Checking up something pops up another thing to see. And after that, there will be another. And another. Moreover, in most cases you do not just lose time. You may just end up filling it with things that damage your brain, lots of unfiltered information that just overwhelms us.

RUBRICA TEOLOGIE

TEOLOGIE

Un mesaj care merită să fie transmis mai departe
Matei 17:22-23

Pastor, Prof.Drd. Emilian

Cîra

În ultimul an, datorită crizei COVID, am trăit experiențe foarte deosebite. Pentru mulți, experiența a fost dureroasă. Boala necruțătoare a făcut victime. Cumulat cu alte boli, de cele mai multe ori, infectarea cu COVID i-a luat pe cei dragi de lângă noi. Pentru alții, frica indusă de știrile de tot felul a contribuit în mare măsură la instalarea unui disconfort psihic și spiritual din care s-au recuperat foarte greu sau deloc. Mesaje negative din mass-media s-au răspândit cu mare repeziciune. Fie că erau informații probate sau neprobate, oamenii au distribuit mai departe aceste știri, producând o avalanșă de știri negative, dintre care multe erau false. Nu spun că toate știrile care circula pe internet despre COVID erau false.

Totuși repet ce am spus înainte: aceste știri – fie că veneau din surse sigure, fie că veneau din alte surse neverificate – au împânzit internetul. Iar cei mai mulți dintre noi le citeam și poate chiar le transmitem mai departe.

Am însă o altă provocare pentru voi. Există un mesaj care merită să fie transmis mai departe. În ultima parte a lucrării lui Isus pe pământ, El a început să le vorbească ucenicilor Săi despre suferință și moarte. Și nu doar o dată... ci de mai multe ori. În Evanghelia scrisă de Matei, Isus le spune de trei ori ucenicilor despre moartea Lui. Prima dată când Isus le destăinuie adevărul că va fi omorât, Petru se opune, dar este mustrat de Isus. Matei accentuează faptul că de atunci încolo Isus a început să le spună lucrurile care aveau să I se întâmple. Cu alte cuvinte, Isus a continuat să le spună ucenicilor același lucru de mai multe ori. Până atunci Isus a considerat că nu a fost oportun să le spună aceste lucruri; dar acum, de când Isus s-a îndreptat hotărât spre cruce, a venit momentul potrivit.

În Matei 17:22-23 citim: Pe când stăteau în Galileea, Isus le-a zis: „Fiul omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor. Ei Îl vor omorî, dar a treia zi va învia.” Ucenicii s-au întristat foarte mult. Aceasta nu este nici prima dată, nici ultima dată când Isus le vorbește despre moartea Lui, iar reacția ucenicilor a fost întristarea...

Uneori, la școală le spun elevilor că ceea ce se repetă în Biblie este important și ceea ce repet la ore, este de asemenea important. Uneori spun: Dacă aș fi în locul vostru aș învăța pentru test ceea ce am repetat în ultimele ore... Este interesant să vezi reacția elevilor: unii își notează în caiet o steluță mare în dreptul ideii pe care am repetat-o. Alții mizează pe capacitatea lor de memorare, sau pe faptul că cineva le va da mai târziu pe WhatsApp toate subiectele din care trebuie să se pregătească și nu fac nimic. Unii încep să se târguiască cu mine – dar așa de mult avem pentru test... și din asta dăm test? Cunoașteți probabil sentimentul. Alții, și nu puțini, ignoră mesajul... Cuvintele mele trec pe lângă ei. De unde știu lucrul acesta? Din test. Testul lor reflectă faptul că nu au auzit sau nu au făcut nimic cu informația pe care au primit-o. Au ignorat-o. Dar să ne întoarcem la ucenici...

Oare de ce s-au întristat ucenicii când au auzit despre suferința lui Isus? Pentru că au realizat că dacă Liderul lor, Învățătorul lor trebuie să poarte crucea.. cu siguranță nici ei nu vor scăpa de realitatea crucii... Isus le-a spus: Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze. Pentru că oricine va vrea să-și scape viața o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru Mine o va câștiga. (Matei 16:24-25). Cu alte cuvinte Isus le spune: Dacă vrei să fii ucenicul meu, nu poți să mă urmezi cu gândurile acestea (Să te ferească Dumnezeu, Doamne...), nu poți să decizi tu planul lui Dumnezeu! Dacă vrei să vii după Mine, trebuie să-ți iei crucea...

La fel ca noi de multe ori, Petru nu înțelegea crucea și de aceea nici nu o putea accepta. De ce? Pentru că inima lui, ea și a noastră uneori, era concentrată pe coroana care credea că îl așteaptă pentru că este ucenicul lui Isus.

Pentru toți, crucea era o realitate obscenă și respingătoare. Nimeni din Roma nu voia să se identifice cu crucea. Pentru toți romani, crucea era ceva absolut respingător, o realitate care trebuia evitată, nu o comoară care să fie acceptată. La fel și pentru ucenici... Dar Isus spune: Dacă vrei să vii după Mine, trebuie să-ți iei crucea... Probabil că de aceea ucenicii nu au putut cuprinde mesajul pe care Isus îl transmitea despre suferințele și moartea Sa... Erau prea întristați de implicațiile suferințelor și a morții Învățătorului.

Dar nu ar trebui să fie așa. După înviere, ucenicii au început să predice despre Isus cel mort și înviat. Moartea și învierea Lui aveau să fie elementele centrale ale predicării apostolice. Și așa ar trebui să fie și pentru noi. Dacă am ajuns să-L cunoaștem pe Isus cel viu, pe Cel ce a gustat moartea în locul nostru... ar trebui să facem ce au făcut ucenicii. Iată ce au predicat Petru și Pavel – cei doi apostoli proeminenți din Noul Testament:

- Fapte 2:22-24 Pe Isus din Nazaret, Om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți; 23 pe Omul acesta, dat în mâinile voastre, după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege. 24 Dar Dumnezeu L-a înviat, dezlegându-I legăturile morții, pentru că nu era cu putință să fie ținut de ea.

- Galateni 6:14 În ce mă privește, departe de mine gândul să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este răstignită față de mine, și eu față de lume!

Care sunt lucrurile importante pe care Isus le repetă în acest pasaj din Matei? Și de ce sunt importante pentru noi? De ce ar trebui să medităm mereu asupra acestor cuvinte și apoi să ni le însușim și să le transmitem mai departe?

1. Isus prezice faptul că va fi trădat. El avea să sufere fizic din cauza răstignirii pe o cruce romană, dar va suferi și durerea emoțională a trădării unui presupus prieten -- Iuda Iscarioteanul, unul dintre cei doisprezece. Aceasta este o revelație tulburătoare pentru care Isus consideră că trebuia să Îi pregătească pe ucenici. Nu numai că El avea să sufere de mâna conducătorilor evrei, dar unul dintre cei doisprezece L-ar preda vrăjmașilor Săi. Iuda Iscarioteanul, trădătorul, a devenit portretul desăvârșit al ipocritului religios. Fiind unul dintre cei doisprezece (Matei 10:4), Iuda a avut parte de învățătura clară a Domnului despre Împărăție. El a fost martor al minunilor Sale, a lucrării Sale pline de putere și a avut parte de bunătatea și compasiunea lui Hristos. Dar Iuda nu s-a pocăit niciodată de păcatul Său și nu și-a pus credința în Isus ca Hristos, Fiul Dumnezeuului cel viu. De aceea, Iuda a murit în păcatul său.

Trădarea nu poate fi realizată decât de oamenii care sunt în preajmă, oamenii de aproape. Trădarea prin natura ei înseamnă să nu fii loial unui prieten, să nu păstrezi taina pe care acesta ți-a încredințat-o. În cazul lui Isus, trădarea nu va veni din partea liderilor religioși, ci din partea unui ucenic din cerul apropiat al Său... un urmaș care îl cunoștea foarte bine pe Isus.

Tu din care cerc faci parte? Ești aproape de Isus? Sau ești departe de El? Cum te vezi tu?

Cum te consideră El pe tine? Cum L-ai putea trăda când El a făcut atât de multe pentru tine? În fiecare zi prin cuvinte, atitudini și fapte noi dovedim lui Isus și lumii că suntem dedicați Lui. Nicolae Moldoveanu a scris următoarele versuri:

Să știu să tac, când Iuda-ntreabă De Tine și de Ghetsimani!

Să nu Te vând pe-o sărutare,

Să nu spun taina la dușmani!

Ajută-mă să știu

Cum Tu dorești să fiu:

Când să vorbesc și când să tac,

Ca voia Ta s-o fac. :/

2. Isus prezice faptul că va fi dat în mâinile oamenilor. Trădarea va duce la predarea lui

Isus „...în mâinile oamenilor.” Lumea și omenirea în general, prin natura ei, îl urăște pe Dumnezeu! Domnul a prezis deja identitatea oamenilor care-L vor uicide: și anume preoții și cărturarii evrei îl vor da pe Isus pe mâna romanilor pentru executare! Cu alte cuvinte oamenii care au l-au dorit și provocat moartea lui Isus erau evrei. Ei erau din poporul Său, așa cum a spus Ioan: „a venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit” (Ioan 1:11). Liderii religioși ai vremii Lui nu erau interesați de un astfel de Mesia care nu acționează după dorințele lor și nu se potrivește cu ceea ce ei așteptau – ci doreau un Mesia care să le ofere putere, avantaj militar, eliberare de romani, libertate, glorie și autonomie. Cei ce l-au dat în mâna romanilor erau evreii. Împreună au pus pe Domnul Slavei pe o cruce.

Dar știți ceva? Acesta era exact motivul pentru care a venit Isus. El a venit pentru a salva păcătoșii - evrei și neamuri. Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut! Omenirea avea nevoie de un Mântuitor. Ironia este că cei care aveau nevoie de El, L-au pus pe cruce. Nu este nici un om care să nu aibă nevoie de El... de moartea lui ispășitoare și înlocuitoare. Noi toți suntem vinovați... și eu și tu. Poetul Costache Ioanid surprinde atât de bine acest adevăr:

Nu-i singur Iuda vinovat de sângele ce se dădu.

Nici marii preoți, nici Pilat, ci lumea-întreagă, prin păcat!

Și eu, și tu...

Și nu ostașilor prin sorți cămașa albă Și-o dădu.

Ci tuturor! Dar tu n-o porți!

Și, fără ea, toți suntem morți! Și eu, și tu...

Nu drumul greu spre Golgota, nici biciul, când Isus căzu.

Și dacă crucea grea era, povara noastră și mai grea!

Și eu, și tu...

Nu doar în stânci, sub liliaci, nu doar sub lespede zăcu.

Ci L-am ascuns ca pentru veci sub piatra unor forme reci, Și eu, și tu...

Nu patru cuie L-au pătruns, când El pe cruce se-așternu

Și-acum Isus cel condamnat azi El te-ntreabă: "Da sau nu?

Ești tu sau nu ești vinovat?"

Eu am spus da! Și-am fost iertat.

Eu am spus da.

Dar tu? Dar tu? ...

Ci noi, cu sufletul ascuns, cu mii de patimi L-am străpuns!

Și eu, și tu...

Nu doar bătrânii cărturari, nu doar mai marii preoți, nu!

Și noi am râs, cu ochii murdari, și noi suntem cei doi tâlhari! Și eu, și tu...

3. Isus prezice moartea Sa. De ce a murit Isus? Dacă vorbim dintr-o perspectivă pur istorică, am putea spune că Isus a reprezentat o amenințare pentru ierarhia religioasă; structura socială, politică, instituțională. Isus este dat la moarte ca un om păcătos, deși a fost Cel mai sfânt Om de pe pământ. Dar, din perspectiva lui Dumnezeu, moartea Lui devine un act salvator, prin care Dumnezeu împacă din nou omenirea cu Sine. Petru a predicat faptul că Dumnezeu L-a lăsat pe Isus să fie dat la moarte pentru noi: Omul acesta, dat în mâinile voastre, după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu... (Fapte 2:23). Moartea lui Isus nu a fost o surpriză pentru Dumnezeu, ci a fost mijlocul necesar pentru ca El să devină Mielul prin care se ridică păcatul lumii (Ioan 1:29). Pavel ne amintește că În El avem mântuirea, prin sângele Său, iertarea păcatului, după bogăția harului Său (Efeseni 1:7).

Cum vedem noi astăzi crucea? Crucea reprezintă altarul de jertfă pe care a murit Cel ce ne-a iubit așa de mult. Dacă ne este dragă mântuirea, privim crucea diferit. Asta nu înseamnă că vom înălța crucea ca fiind ceva sfânt în sine. Crucea lui Hristos ne aduce aminte de păcatele iertate de Dumnezeu care... a șters zăpădă cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce. A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce. (Coloseni 2:14-15). Ca și creștini ar trebui să ne aducem mereu aminte de cruce și de moartea Lui pentru noi.

La cruce, sus, al Său sânge scump a curs
Dăruindu-ne-a Sa viață, azi prin El avem speranță
Acolo sus, răstignit muri Isus A plătit s-avem salvare,
vindecare și iertare...

4. Isus prezice învierea Sa. Slavă Domnului pentru înviere. Avem un Mântuitor care este viu. Învierea Lui a adus victoria mult așteptată – promisă de Dumnezeu șarpelui imediat după căderea primilor oameni în păcat (Geneza 3:15). Hristos este sămânța femeii, care prin moartea Lui va călca și va zdrobi pentru totdeauna pe șarpele cel vechi (Apocalipsa 20:2).

Hristos prin moarte și înviere a recucerit pământul pentru slava lui Dumnezeu. Astfel El ne-a adus și pe noi la viață, cum spune Scriptura. (Efeseni 2:1-4).

Dar profeția lui Isus despre înviere pare să treacă neobservată de ucenici... Ei rămân întristați.. Învierea este refuzată astăzi de sceptici și urâtă de Satana. Dar învierea a fost profețită în Scriptură. Citește doar câteva texte din Biblie, precum Fapte 2:28-32, Isaia 53:9-12. Citește cuvintele lui Isus (Matei 12:38-40; 17:19, 22-23; 20:18-19). În mod ironic, după înviere, ucenicii erau tot întristați și plini de frică în timp ce vrăjmașii lui Isus și-au amintit și au repetat promisiunea Sa: A doua zi, care vine după ziua Pregătirii, preoții cei mai de seamă și fariseii s-au dus împreună la Pilat și i-au zis: „Doamne, ne-am adus aminte că înșelătorul acela, pe când era încă în viață, a zis: „După trei zile voi învia.” Dacă poruncă, dar, ca mormântul să fie păzit bine până a treia zi, ca nu cumva să vină ucenicii Lui noaptea să-I fure trupul și să spună norodului: „A înviat din morți!” Atunci înșelăciunea aceasta din urmă ar fi mai rea decât cea dintâi.” (Mat. 27:62-64)

Femeile care au mers la mormânt în dimineața învierii nu și-au amintit (Marcu 16:1-3); Maria Magdalena nu și-a amintit (Ioan 20:13); Petru și Ioan nu și-au amintit (Luca 24:12; Ioan 20: 9); apostolii nu și-au amintit (Luca 24: 9-11); cei doi ucenici de pe drumul Emausului nu și-au amintit (Luca 24: 13-31). Toma nu și-a amintit (Ioan 20: 24-29).

Poate nici tu nu îți amintești despre înviere în momentele grele din viața ta. Dar Isus a înviat! Mormântul este gol: soldații romani au mărturisit ce au văzut; conducătorii religioși au încercat să-și suprimă informațiile, dar nu au putut infirma efectiv faptele. Mormântul este gol. Trupul lui Isus nu mai este în mormânt. Apoi Isus apare după înviere de 17 ori la cel puțin 500 de persoane, dar nu se arată dușmanilor, ci doar ucenicilor. Pe aceștia îi întărește timp de 400 de zile și îi încurajează să aștepte coborârea Duhului Sfânt pentru a fi împuterniciți să-L mărturisească în întreaga lume.

Acesta este mesajul pe care Isus îl transmite ucenicilor în drum spre cruce:

1. El va fi trădat
2. Va fi dat în mâinile romanilor
3. Va muri pe o cruce
4. Dar va învia a treia zi.

În afară de faptul că va fi trădat, nici o informație nu este nouă. El a mai spus aceste lucruri înainte. Și le va mai spune aceleași lucruri din nou. Ceea ce mi se pare absolut remarcabil este faptul că Isus vede că este necesar să le spună aceste lucruri din nou și din nou, iar și iar! Și noi ar trebui să ne întărim și să ne aducem mereu aminte de acest mesaj.

Am citit despre o fetiță care a ajuns într-un spital din Kenya. Monica, în vârstă de opt ani, a căzut într-o groapă și în căderea ei și-a rupt piciorul și stătea acolo neputincioasă în fundul gropii până când o femeie mai în vârstă, mama Njeri, s-a întâmplat să treacă pe acolo. Când a văzut-o pe fată gemând de suferință, s-a coborât pentru a o ajuta. În acel moment un șarpe mamba negru le-a mușcat atât pe mama Njeri, cât și pe Monica. În cele din urmă Monica s-a trezit într-un centru medical, unde a fost dusă de cineva și internată. Când a fost conștientă de situația ei, a întrebat ce s-a întâmplat și a aflat că mama Njeri a murit, dar ea a scăpat. Miracolul părea de necrezut pentru Monica. Dar asistenta i-a spus că deși șarpele le-a mușcat pe amândouă, otrava a intrat prima dată în corpul mamei Njeri. Adevărul era acesta: Monica trăia pentru că, deși a fost mușcată și ea de șarpe, toată otrava a rămas în corpul mamei Njeri.

Același lucru este valabil și pentru noi. Pe cruce Isus a luat otrava păcatului. El a murit de bunăvoie, ca noi să putem trăi! Dacă și tu ți-ai pus încrederea în Isus, azi ești salvat. Prin moartea și învierea Lui ai găsit pacea cu Dumnezeu, ai bucuria de a fi parte din familia Lui, ai garanția că vei petrece veșnicia împreună cu Domnul tău.

De ce? Pentru că El a învins moartea și ai un Mântuitor viu! Poți cânta și tu acest cântec?

Multă pace am găsit,
Când eram chiar doborât,
Eu dacă aș fi lovit,
Pot să spun că nu sunt frânt Isus a biruit, și mormântu-a părăsit,
Victoria e-a Lui, înviat e dintre morți!

Și din mormânt, când mă va chema,
Fără lacrimi, fără dureri,
Voi ieși să zbor spre El
Să-ngenunchez, 'naintea Lui, Iertat, înviat!

Vreau să vă sugerez, dragi prieteni, că această repetare are o semnificație deosebită. Isus ne arată clar că aceasta a fost un mesaj care merită repetat din nou și din nou. Un mesaj care merită transmis mai departe... Prin toate mijloacele, la toți oamenii... Nu doar când suntem în biserică și participăm la Cina Domnului. Ci în fiecare zi, la oamenii din jur, la cei care îl urmează pe Domnul și la cei ce nu o fac încă – acesta este un mesaj care merită să fie repetat. Isus a murit și a înviat... Iată un mesaj cu adevărat bun. Un mesaj care merită transmis mai departe.

Speranța, o geometrie fluctuantă a unei stări captive într-o situație incontrollabilă, nu se supune haosului din exterior, transcede temporalitatea, țâșnind către orizonturile unei alte dimensiuni. Adesea, în timp ce rătăcim pierduți prin labirindul suferinței, ea ne oferă viziuni ale unei armonii inconfundabile. Trăim vremuri în care suntem înconjurați de o paletă rafinată a deznădejdi, suntem provocați zilnic la un contrast fundamental, având ca țel desăvârșirea. Reușim să ne restabilim direcția, lăsându-ne purtați de vibrațiile gândurilor duhovnicești, focalizându-ne pe Dumnezeuul infinit, prezent și absolut. Depășim suferința ancorându-ne în cele mai adânci sensuri ale realului, imateriale și eterne.

Speranța, cu o sensibilitate grațioasă consolează aparentul nonsens, aduce calmitate sufletului, proiectând pe suprafața suferinței odihna invariabilă a unui dor de cer, inexprimabil, ce depășește cu mult sfera conceptualului. În tăcerea ei, acoperă manifestările simfoniei fastuoase ale suferinței umane, încordată și întinsă la maxim. Timid, îmi înalță ruga plâpândă având la bază miezul pur al speranței, imperceptibilă pentru unii, iluzie pentru alții, ea nu încetează să consoleze lipsa înțeleșurilor și logica limitată. Speranța, o condiție de neînlocuit, accesată în repetate rânduri, convertește într-un mod unic planul efemer al suferinței. Ea declanșează o tresărire extatică irezistibilă în fața căreia se contopesc efectele suferinței ce răscolesc mii de suflete în diferite forme. Faci față suferinței în măsura în care te agăți de speranță.

Poți cunoaște un om după înălțimea la care s-a ridicat speranța în cugetul său. Suma suferințelor noastre va deveni o amintire palidă în comparație cu așteptarea vie a momentului împlinirii speranței. Este o adevărată artă în a-ți lăsa ființa modelată de suferință în cele mai pustii episoade ale vieții. Când ghețarii durerii par să nu se mai topească, îmi calculez distanța dintre speranță și materializarea ei. Cuibărindu-se subtil în mijlocul necazului, ea aprinde o licărire frenetică în golul lăsat de încercare, îndreptându-mi atenția pe rezultatul final, țelul ultim al premiului ceresc.

Pe fondul experimentării variatelor niveluri ale chinului, descoperim nevoia unei naturi reînnoite, ne lăsăm ghidați de speranță precum magii de stea, pentru a nu sfârși spulberați într-un pustiu intrinsec. În candoarea sublimă a nădejdi mângâietoare se ascunde soluția împotriva vicisitudinilor inevitabile ale vieții. Inima-mi rezonază cu famecul pur al arzătoarei dorințe după veșnicia petrecută cu Creatorul.

"Isus este dulce, iar celui care își varsă amărăciunea durerii înaintea Lui, aceasta i se prefăce în sirop dulce."

RUBRICA INTERVIURI

INTERVIURI

Emanuel – oare imaginea din afară coincide cu ce e înăuntru?

Școala noastră are o reputație bună per total, și din exterior totul pare să se desfășoare aproape impecabil. Elevi mulțumiți, un mediu protejat și profesori care știu să-și facă treaba. Dar oare ce părere au elevii care au petrecut mai bine de 4 ani în acest liceu? Cu ce au rămas și ce impresie le-a lăsat liceul din Gruia.

Următoarele întrebări au fost adresate unor elevi absolvenți dar de asemenea și unor elevi de clasa a 12-a.

I: Care au fost valorile pe care le ai acumulat în acești aproape 4 ani de liceu?

Rebeca (cls. A 12-a):

În esență școala aceasta a însemnat pentru mine atât un loc pentru cultură cât și un loc unde L-am cunoscut pe Dumnezeu și în consecință unde am ajuns să mă cunosc pe mine. Pentru mine a constituit un loc al schimbării unde am învățat să învăț.

I: Care e un punct forte al acestui liceu la care nu te-ai așteptat?

Anda (cls. A 12-a):

Solidaritatea. Deși mă așteptam ca lumea să fie mult mai bună/prietenoasă decât în alte licee, am simțit din primul an că lumea e mult mai atentă și receptivă la problemele colegilor. Spre exemplu târgurile pentru diferite cauze din școală sau posibilitatea de a plăti excursia altui coleg, toate acestea sunt dovezi ale solidarității și a grijii față de nevoile mai personale ale elevilor/profesorilor.

I: Ce ai considerat întotdeauna un bonus față de alte școli?

Renata (absolventă):

Școala e extrem de curată, iar dotările mi se par wow... față de ce am văzut la falcutate, ce aveam în liceu e clar la un alt nivel.

Acestea sunt doar câteva dintre recenziile pozitive pe care acest liceu le are din interior. Desigur că orice spațiu care cuprinde o diversitate socială – precum o școală de stat, prezintă și avantaje și dezavantaje, doar că liceul nostru pare să întrecă așteptările multor persoane atât din afară cât și dinăuntru.

Școala online- vacanță prelungită sau un efort deghizat?

de Lorena Copățiu 11 B

A trecut mai bine de un an decând am intrat în pauza de "două săptămâni" anunțată de minister, și în pofida speranțelor de reîntoarcere fizică la școală pe care le-am avut cu toții, am ajuns treptat să ne adaptăm, fiecare în ritmul nostru, la învățământul online. Este aceasta o oportunitate de creștere pe plan personal sau un impediment în dezvoltarea intelectuală? Este aceasta o "vacanță mare" sau un efort pe care cei din exterior nu reușesc să-l perceapă?

Vom explora toate aceste aspecte prin prisma experiențelor câtorva elevi de liceu și a unui profesor, cu speranța că ne vom înțelege mai bine punctele de vedere, empatia fiind un factor care stă la baza oricărei relații oricât de formală ar fi aceasta.

I: Care a fost experiența dumneavoastră în contextul școlii online?

Eliza, clasa a 11-a: Eu cred că deși avem mai mult confort acasă, stresul este la același nivel. Problemele de natură tehnică sunt la ordinea zilei. Nu mă pot plange de cantitatea de teme pe care o primim deoarece înțeleg că avem nevoie de ele ca să primim note. Mi-ar placea dacă profesorii ar discuta astfel încât să nu ne dea de lucru toți în aceeași perioadă, dar lucrul acesta nu ține de mine.

Sincer vorbind, îmi place școala online. Nu trebuie să îmi arăt fața tot timpul iar fiecare este notat după interesul și efortul pe care îl depune.

Mihai, clasa a 11-a: Este o experiență mult mai solicitantă din punct de vedere psihic deoarece a fi atent și prezent este o alegere activă

Ioana, clasa a 12-a: Experiența mea cu școala online a fost una plăcută. Am învățat lucruri noi și am avut timp să îmi dezvolt și hobby-urile mele.

Rahela clasa a 9-a: Pentru mine, școala online înseamnă combinația dintre confortul de acasă, cel puțin 7 ore pe zi în fața ecranului, mai puține teste și mai multe teme. Orelle online sunt în mod egal mai ușoare și mai grele decât orele la școală.

Andreea clasa a 10-a: Ca să fiu sinceră, experiența mea cu școala online nu a fost așa cum mă așteptam. La început am fost entuziasmată, dar apoi am reușit cu greu să mă acomodez la noua situație. Este foarte dificil să faci ore online deoarece foarte multe lucruri îți pot distrage atenția. Doamna prof. Cristina Hoge: Aș spune că școala online a transformat rapid, din mers, practicile și gestionarea reală a relațiilor umane strânse.

Pentru mine, care predau la 12 clase, odată cu distanțarea, spațiul școlar, resimțit cu strictețe, în forma hibridă din toamnă, a presupus o adaptare la marșul forțat al altora... apoi, am trecut de la spațiul comun la cel privat, personal.

Am integrat constrângerile platformei online, modelul de muncă s-a transformat și am gestionat diferit latura cognitivă, emoțională, socială.

E foarte greu să-ți descoperi elevii prin ecranul computerului, să găsești un unghi bun să te vadă, să te audă, să interacționeze (în limba franceză). Pentru că situațiile sunt schimbătoare, ce a funcționat azi cu o clasă, nu va merge și mâine...o influență pozitivă există, dar sincopată, e nevoie de mai multă abilitate relațională, de responsabilitate din partea fiecărui actant. (profesor, elev, părinte)

E stresant să auzi: nu-mi merge microfonul, nu vă aud, mi-a picat netul, sau să te privești pe tine ca-ntr-o oglindă, cu participanții ascunși dincolo de ecrane. Un alt element ar mai fi lipsa mobilității, abia ai timp să sufli 5 minute, sau să-ți aduci un pahar cu apă.

Cu toate acestea, salut rolul jucat de digitalizare, nu cred că am fi făcut pașii aceștia spre modernizare în contextul anterior. În fine, cred că degeaba învățăm multe lucruri, dacă asta ne împiedică să rămânem vii, dubitativi, căutători de sine, bucură să ne "dăruim" celuilalt.

Toate aceste răspunsuri sunt diferite între ele dat toate au un numitor comun – schimbarea. Deși aceasta vine cu multe provocări și frici, ea ne ajută să vedem lumea și viața cu alți ochi, testând, antrenând și demonstrând tocmai capacitatea fiecăruia de a se adapta și în consecință de a crește.

POEZII

The poem of a fool who spent 40 years in school
By Stefan Gog (7th grade)

It's a new decade
The former one it starts to fade
It's the new year of twenty twenty
And school, oh, we have plenty....

It's another new decade
As the principal had said
I need to leave the school
Just work hard and listen to the rule...

It's again a new decade
The principal had changed
He was shocked when he saw me
But I was already famed

It's again a new decade
The principal had changed
He was shocked when he saw me
But I was already famed

It's a new decade
The school has been demolished
For a stadium parking lot
I was having it finished
Yes, it took a lot

I am married and I have kids
Everything that a man needs
But with education I haven't ended
For college must be apprehended

Valentine's Day Poem

By Iurian Bogdan, Muresan Ionatan, Ruben Veres (7th grade)

Roses are red
Violets are blue
You look like google
I wanna search you

Valentine's Day Poem II

By Mera Natanael (7th grade)

Sky is perfect and blue
Winter is white and pure like you
Flowers are beautiful and simple too
And so is my love just for you

School magazine

Because February is the month of love, we celebrated it at Emanuel, in various ways, reading some scenes from Romeo and Juliet, reconstructing the medieval story in a modern environment, or even composing poems.

Compositions of the 4th graders:

Roses are red
Violets are blue
You are my love
And I love you

Roses are red
Violets are blue
Cupid hit you
And I'm in love with you

Roses are red
Violets are blue
Chocolate is sweet
And I love you

Roses are red
Violets are blue
My heart is big
And I love you

Roses are red
Violets are blue
Honey is sweet
Exactly like you

Roses are red
Violets are blue
Love is white
And I appreciate you

Roses are red
Violets are blue
You capture me
In love with you
My heart beats for you

Roses are red
Violets are blue
My heart is dying
Because I love you
My love is like a dove
And so is yours

Roses are red
Violets are blue
I don't sleep at night
Cause I'm thinking of you

Valentine's Day

By Moldovan Salomeea 7th grade

When I see that bright smile
That I have been admiring for a while
When I look at your stunning face
So pure and so perfect, I feel such an ache
Because you know that I love you so much
But in my heart there is a catch
As long as I want to be able to make you feel
The same way as I do, my dear

Love

By Crisan Miriam 9B

You are my love
I am the moon and you are my sun
The opposites are always attracted
I am beautiful when you love me
We are together for a life and for eternity

Prin rănilile Lui

De Moldovan Emanuel

Stăteam înfrânt sub cruce și plângeam
Vedeam cum Soarele se-apeacă spre-asfințit
Și printre lacrimi cerul roș de sânge eu priveam
Iar în ființa-mi tristă răsuna de-nențeles: S-a Isprăvit.

O Doamne al meu Stăpân iubit Isus
De ce Tu oare de tâlhari ai fost străpuns?
Căci Tu ai fost întotdeauna blând cu noi
Și niciodată de la bine Tu nu Te-ai dat napoi.

De-ar fi ca cineva să merite osânda
Batjocura și hula și disprețul
Acela Doamne sunt eu unul
Căci în picioare mi-am călcat cuvântul.

Spuneam că te-oi iubi până la moarte
Că pentru Tine gata sunt de orice faptă
Dar n-am știut că vor veni momente
Când voi rosti: nu L-am văzut vreodată.

Așa gândea sub cruce Petru
Acolo sus pe dealul căpătânii
Privind spre Ioan, apostolul iubirii
Ce-și pironise ochii-n cerul cel albastru.

Oare ce vede el prin ochii de credință
Oare mai e ceva pe lângă-această suferință?
Cu siguranță totul e sfârșit de-acum
Și ne-om întoarce iar pe-al vieții noastre drum.

Trecură astfel două zile de durere
Cu remușcări și plans amar de pocăință
Și totuși fără nici o mângâiere
S-aline trista și cumplita suferință.

Si-a treia zi de dimineață
În zorii primei zile-a săptămânii
În încăperea cea lipsită parcă de viață
Se-aud intrând chiar pașii Magdalenii

Ea ne privi pe toți cu multă bucurie
Trezită parcă dintr-o minunată reverie
Și din adâncul ei în încăperea a răsunat
Un glorios și triumfal: Hristos a înviat!

Atunci cu toții am certat-o ca să tacă
Spunându-i că e doar o plăsmuire
A minții ei cuprinsă de prea multă frică
Și-a dorului ce-o macină fără-ncetare.

Dar fără parcă să ne ia în seamă
Ea mâinile-și împreună ca pentru-o taină
Și cu un glas cerea ca de copil nevinovat
Rosti din nou cu bucurie: Hristos a înviat!
Eu neștiind atunci ce să-i mai spun
Cum s-o calmez pe biata Magdalena
Am aruncat privirea mea spre Ioan
Crezând că el va știi s-aducă vindecarea.

Și-atunci privirea mea cu-a lui s-a întâlnit
Căci el privea spre mine vrând ceva să spună
Dar nu putea ci doar făcea un semn din mână
Vrând parcă să șoptească-n taină: poate-i adevărat!

Și întinzându-și dreapta către ușă
Parcă-a dorit în mine să trezească viață
Am înțeles atunci îndemnul la credință
Și m-am lăsat purtat pe aripi de speranță.

Și spre mormântul cel din tainica grădină
Am început cu Ioan pe străzi să alergăm
Dorind cu proprii nostri ochi ca sa vedem
Dacă-i așa sau nu ce spuse Magdalena.

Iar Ioan ajunse cel dintâi acolo
Privind înmărmurit la piatra mare prăvălită
Nu îndrăzne să se avânte primul dincolo
Ci parcă aștepta ca eu să trec marea poartă.

Și plin de-nfriguare am pășit în sumbra încăpere
În care doar o rază pală de lumină ajunsese
Și îndreptat-am ochii mei spre catafalc
Crezând ca a mele șanse de iertare acolo zac.
Dar iată, trupul Său nu e acol
Căci catafalcul zace singur, gol
Și pânzele-s pe jos împrăștiate
Iar într-un colț zace ștergarul făcut sul.

Atunci pătrunse Ioan în încăpere
Privind și el la catafacul cela de durere
Și când vază că trupul Domnului nu mai era
Speranța-n suflet începu a-i lumina.

El a-nviat, știu sigur că a înviat
Rosti atunci venindu-și parcă-n fire
Dar nu pot să-nțeleg cum și de ce
Dar vreau să cred c-a înviat.

Și am ieșit apoi afară amândoi
Cu multe întrebări fără răspuns
Iar Ioan ieși din a grădinii lung zăvoi
Și eu căzui din nou în negrul și amarul plâns.

Și cum stam singur jos plângând amar
O mână caldă al meu creștet a atins
Și-o șoptă blândă plânsului meu a răspuns
Spunându-mi: Iertare ție azi îți dau în dar!

Din plânsul meu amar atunci eu m-am oprit
Speranța în suflet din nou a răsărit
Și mi-am întors încet, încet privirea
Dorind să-l văd pe cel ce mi-a șoptit rostirea.
Era chiar Domnul meu Cel înviat
Ce mă privea cu ochii Lui cei blânzi de miel Divin
Văzând că din uimire nu pot să-mi revin
El mi-a șoptit din nou: Eu te-am iertat!

Prin ale mele răni iertare Eu ți-am dat
Și crunta-ți lepădare pe veci Eu am uitat
Căci tu de azi de moarte ești salvat
Iar Duhul Meu în tin deplin va fi turnat.

Ce fericire atunci în mine a pătruns
Când am simțit iertarea ce-am primit în dar
Vroiam ca să-i răspund, dar în zadar
Căci glasul meu era din nou cuprins de plâns.

Dar nu era acel plâns de mâhnire
Ci era unul nou, de fericire
Al omului ce s-a simțit pe veci iertat
Prin sângele divin din moarte ridicat.

Tu dragul meu prieten care zaci
În cruntul și amarul tău păcat
Nu vrei chiar azi cu Tatăl să te-mpaci
Prin sângele lui Hrist ce-a fost vărsat.

Prin rănilor lui sfinte iertare poți și tu primi
Și-asemenea lui Petru cu Domnul poți trăi
În lumea aceasta cu El a vieții
Și-apoi în cerul sfânt să fii și tu în veci!
Amin!

RUBRICA EDUCAȚIE FIZICĂ

SPORTUL ÎN VIAȚA ELEVILOR

Dumnezeu ți-a dat un corp cu care poți face față la orice
Mintea e cea pe care trebuie să o convingi

Sportul trebuie să fie prezent în viața elevilor LTBE, fiindcă vă ajută să vă dezvoltați fizic și psihic. Sunteți de acord că hainele arată mult mai bine pe un corp bine lucrat?

Cui nu îi place să aibă un fizic athletic? Acest fizic nu se obține cu vreo substanță magică, ci cu multă transpirație. Știu, veți spune că există steroizi, etc., dar acestea nu te ajută să te dezvolti, dacă nu depui efort fizic! Prin efort fizic, nu mă refer la a da cu sapa, a căra saci în spate etc., ci la a practica un sport sau a face exerciții fizice specifice, care te ajută să te dezvolti armonios.

În primul rând, sportul te face și te menține sănătos. Sportul e cea mai bună pastilă care își va face sigur efectul. Consider că toți elevii trebuie să facă sport, nu neapărat de performanță, ci pentru a-și menține organismul puternic și sănătos.

În prezent, unii tineri neglijează rolul sportului și le este lene să depună puțin efort fizic, fără a se gândi la viitor și la faptul că vor avea o imunitate scăzută.

Nu trebuie să executăm doar 30 de abdomene și 20 de flotări pentru nota 10 la școală, cum ne-a spus profesorul, ci și din propria inițiativă, în timpul liber. Aici intervine psihicul. Avem un psihic puternic sau slab. Dacă e slab, sportul te ajută să-l faci puternic. Prin simplul fapt că spui “MAI POT O FLOTARE”, ești mai puternic din punct de vedere psihic. De obicei psihicul cedează primul, chiar dacă organismul mai poate. Atunci când mai ai o flotare de executat și simți că nu mai poți, gândește-te că în fața ta se află o mulțime de oameni care te privesc și cred că o să reușești. Tu nu o să mai faci doar o flotare, ci 3! Trebuie să-ți controlezi mintea și să treci peste încercări. Vă încurajez așadar la o viață sănătoasă prin sport!

RUBRICA EXCELENȚĂ

GRUPA DE EXCELENȚĂ - CADRU DE OBTINERE A PERFORMANȚEI ȘCOLARE.

Prof. dr. Daniela Drăgan, Prof.dr. Flore Drăgan

Rezumat. Grupa de excelență- cadru de obținere a performanței școlare. Grupa de excelență se constituie într-o formă complementară de învățare, de tipul cercurilor școlare în care elevii sunt antrenați și coordonați de profesor pentru a-și împlini nevoia unei cunoașteri superioare. Performanțele școlare reprezintă gradul de realizare a obiectivelor și Țintelor strategice fixate activității instructiv-educative prin documentele fondatoare ale unei societăți și în egală măsură actualizarea potențialului personalității umane.

Cuvinte cheie: performanță școlară, învățare, excelență, potențial, inteligențe multiple, învățare diferențiată, profesor mentor.

1. Introducere

Grupa de excelență reprezintă un cadru școlar instituțional a cărei necesitate este dovedită de diversitatea formelor și nivelelor de învățare ale persoanelor din cadrul unei societăți. În opinia noastră, în cadrul fiecărei discipline ar fi necesară organizarea unei astfel de grupe care se adresează „elitei intelectuale” din promoția respectivă.

Scopul grupeii de excelență este antrenarea elevilor capabili de performanță într-un proces de învățare diferențiată în vederea valorificării potențialului uman intelectual-cognitiv și creativ având ca obiectiv obținerea performanței școlare.

În mod practic, în cadrul grupeii de excelență, elevii sunt selectați după criteriile precum: dorința de perfecționare și aprofundare a cunoștințelor, capacitate intelectuală, aptitudini și creativitate. Ținta grupeii de excelență constă în procesul de valorizare a potențialului elevilor de către un profesor care își asumă roluri complexe în dezvoltarea și devenirea elevilor săi.

2. Rolul profesorului și elevului în realizarea performanței școlare

2.1. Conceptul de performanță

În sistemul de învățământ, procesul de predare-învățare își propune să realizeze parcursul didactic în care elevul prin achiziția noțiunilor și deprinderilor fundamentale își structurează întreaga personalitate, realizând pe lângă o transformare cognitiv-intelectuală, o devenire a întregii ființe a elevului. Măsura în care rezultatele învățării sunt conforme cu idealul educațional și valorile unei societăți sau civilizații reprezintă cadrul în care se poate vorbi de performanțe școlare.

Performanțele școlare reprezintă gradul de realizare a obiectivelor și țințelor strategice fixate activității instructiv-educative prin documentele fondatoare ale unei societăți. În cadrul abordării noastre, prin conceptul de „performanță școlară”, înțelegem, rezultatul observabil și cuantificabil al învățării, utilizarea de către elev a cunoștințelor teoretice, a deprinderilor sau a procedeelelor în diferite situații de învățare (Sălăvăstru, Dorina, 2004)

Cunoașterea autentică nu este niciodată doar o inseriere de date senzoriale, ci implică todeauna operativitatea gândirii sub forma acțiunilor mintale condensate, crearea noțiunilor și conceptelor și operaționalizarea mentală a unui conținut oarecare cu ajutorul unei capacități de operare (Ionescu, M., Radu, I., 2004).

În atingerea performanței școlare un rol deosebit de important îl are pe lângă achiziția conceptuală și cognitiv-operațională și o dezvoltare a capacității și competențelor de a rezolva probleme și de a realiza o adaptabilitate continuă la schimbările majore din mediul socio-cultural. Astfel, capacitatea de operare și utilizarea productivă a conceptelor și modificare adaptativă a comportamentului exprimă în viziunea noastră, adevărata performanță în învățare. Nu este posibilă producerea unor performanțe de învățare dacă nu există conținuturi asupra cărora capacitățile mintale să se exercite operatoriu, acestea din urmă constituind „datul” esențial și nu conținuturile de învățare.

Performanțele școlare ale unui elev exprimă nivelul de competență dobândit de către acestea. Deci, performanța este expresia competenței, forma și nivelul ei de manifestare în plan personal (INSAM, 2011). În procesul de atingere a performanței școlare standard minimal-acceptabile, ca și a celei standard maximale, rolul decisiv, aproape că revine educatorului.

2.2. Rolul profesorului în obținerea performanței școlare

Rolurile cadrului didactic în educația formabilului (în cazul de față elevul) sunt multiple, iar cât de bine și le îndeplinește acesta, depinde în mare măsură succesul elevului în învățare, în atingerea performanței vizate.

Exemplificăm, după mai mulți autori, diversitatea rolurilor profesorului:

a) profesorul, ca expert al actului de predare- învățare, ia decizii privitoare la tot ce se întâmplă în procesul de învățământ.

b) profesorul consilier încurajează stilurile și parcursurile individuale de învățare, susține dezvoltarea aptitudinilor personale, oferă instrumente de autocunoaștere, îndrumă elevul către viața profesională.

c) profesorul – acent motivator declanșează și întreține interesul elevilor, curiozitatea și dorința lor pentru activitatea de învățare.

d) profesorul ca mentor, se comportă exemplar în acțiunea de proiectare, structurare și valorificare a curriculumului, prin întreaga-i personalitate, este exemplu pozitiv pentru elev.

e) profesorul, ca manager, supraveghează întreaga activitate din clasă, asigură consensul cu ceilalți profesori, cu părinții, cu ceilalți factori ce pot participa la educație, ia toate măsurile pentru menținerea ordinii în clasă.

f) profesorul evaluator propune criterii de evaluare, monitorizează activități de evaluare a produselor activității, proiectează demersuri diagnostice.

g) profesorul – partener al elevului, colaborează cu fiecare elev și cu grupul de elevi, pentru realizarea demersului didactic, cu părinții și alți factori educaționali, pentru a armoniza educația formală cu cea nonformală și informală.

2.3. Rolul elevului în obținerea performanței școlare.

În actul educațional, pe lângă rolul determinant al profesorului, comparabil ca importanță, este și modul de angajarea a elevului.

Cercetările psihopedagogice, au pus în evidență o serie de factori cu implicații importante în obținerea performanțelor școlare de către elevi, factori care realizează o „situație” activă a elevului în procesul obținerii performanței școlare.

O prima categorie sunt factorii biologici care creionează „infrastructura internă” și care afirmă importanța dezvoltării fizice, a echilibrului fiziologic și a stării de sănătate a elevului, ca adevărate premise ale unei dezvoltări cognitiv-intelectuale și deci a performanțelor școlare. Cercetări medicale pertinente evidentiază că starea generală a sănătății marchează în mod decisiv capacitatea de muncă și rezistentă la efort.

În categoria factorilor psihologici, un rol foarte important îi au fără îndoială, factorii intelectuali. Particularitățile intelectului sunt premise dar și consecințe ale activității de învățare. Reușita școlară presupune un anumit nivel al dezvoltării și funcționării unor factori ca: gândirea, imaginația, limbajul, memoria, atenția, inteligența și creativitatea.

În înțelegerea complexității psihismului uman, factorii care structurează dimensiunea cognitiv-intelectuală au fost cei mai studiați și valorizați în cercetările psiho-pedagogice ale ultimului secol, iar rezultatele deosebite obținute au condus la restructurarea și relativ uniformizarea sistemelor de învățământ și educație din întreaga lume. Sublinierea importanței acestor factori ai dimensiunii cognitive ar necesita foarte multe pagini și a făcut, desigur obiectul multor studii, astfel că nu le vom detalia în cadrul acestui articol.

În înțelegerea noastră, factorii care trebuie subliniați și care sunt mai puțin valorizați în sistemul educațional românesc actual, dar tot mai valorizați de ultimele cercetări din domeniul științelor educației sunt factorii non-intelectuali următori: atenția, motivația, atitudinea, caracterul și afectivitatea.

Este recunoscut că o atenție școlară construită pe interese, trebuințe și dorințe conștientizate într-o mai mare sau mai mică măsură de către elev, are un rol deosebit în conectarea elevului la procesele cognitiv-educative.

Fără îndoială, a devenit deja acceptat ca un adevăr comun, importanța rolului pe care motivația puternică (pozitivă), îl are în a favoriza participarea elevului la activitatea de învățare și, implicit, performanța școlară. În literatură de specialitate se disting două categorii opuse ale motivației: motivație intrinsecă și motivație extrinsecă, prima avându-și sursa în însăși activitatea desfășurată și fiind satisfăcută prin îndeplinirea acelei activități, îndemnându-l pe subiect să participe la activitate pentru plăcerea și satisfacția pe care i-o procură, fără a fi constrâns de factori exteriori; a doua, avându-și sursa în exteriorul subiectului și activității desfășurate; în cazul activității școlare, dacă elevul participă la ea pentru obținerea de recompense (note bune, laude, cadouri de la părinți etc.), învățarea se petrece sub semnul unei solicitări și condiționări externe, fără o plăcere interioară, presupune un efort, de regulă mai mare decât dacă elevul ar fi motivat intrinsec.

Atitudinea față de învățatură, care poate fi pozitivă sau negativă, își pune amprenta într-un mod greu de cuantificat dar radical, asupra obținerii performanței școlare, determinând mobilizarea resurselor intime ale personalității, și declanșând axiologice mecanisme de angajare, situație și asumare a realizării unor activități, inclusiv a celor de învățare școlară.

Dar, succesul, sau insuccesul școlar, performanța școlară depinde într-o măsură radicală și de factori volitivi-caracteriali cum ar fi: valorile umane împărtășite conștiințiozitatea, perseverența, ambiția, spiritul de inițiativă, stăpânirea de sine, rezistența la efort, independența, autodisciplina. (Maxwell, J., 2005)

Dintre factorii enumerați ca având un rol în configurarea dinamicii activității de învățare pe care elevul o manifestă, în cadrul grupe de excelență o importanță majoră trebuie acordată celor motivaționali. Practica educațională arată că activitatea de învățare este plurimotivată, dar unii factori o influențează mai puternic determinând schimbări sustenabile radicale. (Newberry, T., 2009)

3. Managementul grupe de excelență

Grupa de excelență se constituie într-o formă complementară de învățare, de tipul cercurilor școlare în care elevii sunt antrenați și coordonați de profesor pentru a-și împlini nevoia unei cunoașteri superioare. Grupa de excelență reprezintă însă o formă aparte de organizare extrașcolară în care ținta nu este doar un plus de cunoaștere ci o transformare sistemică a procesului de învățare în vederea atingerii unei performanțe școlare situate la nivelul excelenței.

3.1. Organizarea activității elevilor

Munca individuală este întodeauna necesară. Implicarea elevului în proiect este indispensabilă pentru reușita lui. Elevul trebuie să cunoască competențele urmărite și mijloacele pe care le poate folosi, pentru a deveni autor și actor al reușitei sale. Această fază de care elevul este conștient o numim în pedagogie „asumarea responsabilității”. În timpul acestei faze de asumare a responsabilității, evaluarea este interactivă, profesorul informându-se în mod regulat despre progresele elevului. Din această perspectivă selecția elevilor capabili de performanță se realizează după următoarele criterii: capacitate intelectuală, dorința de perfecționare și aprofundare a cunoștințelor, talente, aptitudini, creativitate, rezistență la efort etc. Activitatea colectivă și individuală în procesul de învățare a elevilor performeri este realizată în grupele de excelență. Grupele de excelență se întocmesc anual pentru disciplinele la care se organizează olimpeade naționale și internaționale și activități care vizează dezvoltarea competențelor interdisciplinare, pluridisciplinare și transdisciplinare.

Grupele de excelență funcționează în Centrele de Excelență stabilite la nivelul fiecărui județ (înființate prin ordinul Ministerului Educației, Cercetării Tineretului și Sportului la solicitarea inspectoratelor școlare județene), fie la nivelul unităților școlare care au obținut și obțin performanțe școlare înalte. Activitatea acestor grupe este cuprinsă între 6-10 ore de pregătire săptămânal în funcție de disciplină și de alocarea orelor între teorie și practică. Pregătirea elevilor din grupa de excelență se realizează pe discipline, numărul de elevi din fiecare grupă fiind de minim 8 și maxim 15.

Profesorii care coordonează activitatea în aceste grupe au următoarele atribuții:

- Contribuie la identificarea și selectarea elevilor și tinerilor capabili de performanță
- Asigură pregătirea în grupele pe care le coordonează
- Aplică programele de pregătire avizate de Centrul Național de Instruire Diferențiată
- Proiectează și aplică un program lunar de activitate avizat de directorul centrului de excelență
- Completează fișele de prezentare ale elevilor
- Întocmește o fișă de progres pentru fiecare elev care face parte din grupa de excelență

3.2. Metode și mijloace utilizate

În activitatea cotidiană constatăm că elevii nu învață în același mod, că au stiluri și atitudini diferite de învățare și, ca urmare, au nevoie de un tratament individualizat pe tot parcursul procesului de instruire și formare. Un element esențial în aplicarea tratării diferențiate în învățare este cunoașterea profilului de inteligență a elevilor, în vederea stabilirii strategiilor didactice de diferențiere și individualizare pentru a determina astfel, elevilor, o motivare adecvată pentru învățare și acțiune.

Howard Gardner a lansat una dintre cele mai importante teorii din domeniul psiho-pedagogic din ultimele trei decenii, teoria inteligențelor multiple.”un potențial bio-psihiologic de a prelucra informația care poate fi activat într-un context cultural pentru a rezolva probleme sau pentru a crea produse care sunt considerate valoroase într-o cultură” (Gardner H, 1999). Această ultimă parte a definiției atrage atenția asupra faptului că inteligențele sunt de fapt potențialuri care vor fi sau nu vor fi activate în funcție de valorile unei culturi de oportunități și disponibilități precum și de deciziile personale luate de indivizi alături de părinții și profesorii lor. În viziunea acestor achiziții teoretice în cadrul organizațional al grupele de excelență, scopul afirmat îl reprezintă atingerea excelenței prin actualizarea potențialului.

Cadru teoretic obligă profesorul coordonator al procesului de învățare din cadrul grupului de excelență la utilizarea unor metode aplicate personalizate modelului structural de inteligență al fiecărui elev. Deși învățarea umană are caracteristici fundamentale universal-valabile trebuie să admitem ideea unicității fiecărui copil, unicitatea potențialului său.

Profesorul care dorește să obțină performanță școlară în cadrul grupele de excelență va fi obligat în mod continuu să exploreze prin tehnici și instrumente științifice universul interior al elevilor săi; să afirme valorile devenirii personale și ale performanței școlare. În același timp ca un adevărat manager, dascălul trebuie să construiască strategii și situații de învățare care să ducă la împlinirea potențialului elevilor săi. Metodele didactice vor trebui orientate spre autonomizarea intelectuală și spre munca independentă a elevului. Asistența profesorului va consta în sprijinul elevului în vederea reorganizării continue a atlasului de hărți conceptuale într-un sistem tot mai complex din punct de vedere științific și în același timp mai operațional. Metodele și mijloacele utilizate în aceste grupe de excelență trebuie să fie caracterizate de diversitate și să răspundă în mod personal tipului complex de inteligență specific fiecărui elev.

3.3. Evaluarea activității din cadrul grupei de excelență

Evaluarea în grupele de excelență se realizează prin mai multe tipuri: evaluarea orală, evaluarea scrisă, evaluarea prin probe practice, portofoliul, investigația, proiectul, autoevaluarea. Dintre metodele de evaluare, considerăm ca fiind fundamentală o accentuare a dimensiunii autoevaluării în care elevul devine tot mai conștient de propria-i învățare și de nivelul performanțelor școlare. În egală măsură, evaluarea sub forma portofoliului reprezintă opțiuni strategice de evaluare foarte eficiente, și desigur examenele și concursurile și olimpiadele școlare, care se adresează în primul rând promovării excelenței în învățare.

4. Concluzii

Grupa de excelență reprezintă un cadru instituțional de obținere a performanței școlare care valorizează învățarea diferențiată, centrată pe elev. Profesorul coordonator are o serie de roluri complexe prin intermediul cărora crează un etos emoțional pozitiv și motivant asupra elevilor și obține o angajare superioară reflectată în performanțe școlare și excelență academică. Managementul general al grupei de excelență presupune o viziune strategică materializată în documente de proiectare, coordonare care utilizează resursele eficient și mai ales valorizează resursele umane ca fiind capabile să-și împlinească potențialul într-o activitate creatoare.

B I B L I O G R A F I E

Garder, H., (1993), Multiple intelligence: The theory in practice. New York, Basic Books.

Ionescu M., Radu I., (2004), Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca.

Newberry Tommy, (2009), Succesul nu este o întâmplare, Editura Imago Dei, Oradea.

Maxwell C. John, (2005), Totul despre lideri, atitudine, echipă și relații, Editura Amaltea, București.

Potolea, D., Neacșu I., Manolescu M, (Coord.), (2011), INSAM, Ghid de evaluare la disciplina geografie, Editura ERC PRESS, București.

Sălăvăstru Dorina (2004), Psihologia Educației, Editura Polirom, Iași.

Echipa:

Directorul Liceului: Prof. Dr. Flore Drăgan

Redactor Șef: - Prof. Dr. Călin Talos

Co-editori: - Prof. Drd. Emilian Cîra

- Flaviu Balint (XII B)

- Rafael Chicinas (X A)

Redactori: - Prof. Cristina Hoge

- Prof. Dr. Oana Ungurean

- Prof. Dr. Daniela Drăgan

- Amedeia Neamțu

- Pastor, prof. Emanuel Moldovan

Jurnaliști: - D-na învăț. Lavinia Crișan

- D-na învăț. Tereza Crisan

- Prof. Emil Hosu

- Rebeca Tomos (XII A)

- Naomi Imbuzan (XII B)

- Elisabeta Pișcoi (XI B)

- Lorena Copățiu (XI B)

